

Budapest,
2004. október 15.,
péntek

148. szám

Ára: 644,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
121/2004. (X. 15.) GKM r.	12166
122/2004. (X. 15.) GKM r.	12169
29/2004. (X. 15.) OM r.	12170
37/2004. (X. 15.) AB h.	12178
38/2004. (X. 15.) AB h.	12186
39/2004. (X. 15.) AB h.	12189
134/2004. (X. 15.) KE h.	12193
1101/2004. (X. 15.) Korm. h.	12194
66/2004. (X. 15.) ME h.	12195
67/2004. (X. 15.) ME h.	12195
68/2004. (X. 15.) ME h.	12196
69/2004. (X. 15.) ME h.	12196
Személyi rész	12166
A nyomástartó és töltőleátesítmények műszaki-biztonsági hatósági felügyeletéről szóló 63/2004. (IV. 27.) GKM rendelet módosításáról	12169
A villamosmű biztonsági övezetéről	12170
A bizonyítványok besorolásáról szóló 8/2004. (III. 8.) OM rendelet módosításáról	12178
Az Alkotmánybíróság határozata	12186
Az Alkotmánybíróság határozata	12189
Az Alkotmánybíróság határozata	12193
Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	12194
Államtitkári juttatások biztosításáról	12195
Helyettes államtitkári juttatások biztosításáról	12195
Kormányzati főtisztviselő áthelyezéséről	12196
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	12196
Kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének megállapításáról	12196
A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata (2/2004. KJE szám)	12196
A Központi Kárrendezési Iroda közleménye a 2004. november 15–20-ig terjedő időszak – II/2. földalpra vonatkozó – termőföld árveréseiről	12199
A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	12201
A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	12202
Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium tájékoztatója az Idősbarát Önkormányzat Díj 2004. évi nyerteséről	12203
A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	12203

FELHÍVJUK

*a tisztelt előfizetőink figyelmét
a Magyar Közlöny utolsó oldalán közzétett 2005. évi előfizetési árakra.*

I. rész SZEMÉLYI RÉSZ

A Magyar Köztársaság elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére –

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE A CSILLAGGAL
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájáért

dr. Kemény Dénesnek, a Magyar Vízilabda Szövetség férfi szövetségi kapitányának;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő, bajnoki címét megőrző eredményükért

Nagy Tímea párbajtőrözőnek,
Horváth Gábor kajakozónak,
Kammerer Zoltán kajakozónak,
Storcz Botond kajakozónak,
Vereckei Ákos kajakozónak,

a Magyar Vízilabda Válogatott tagjainak:

Benedek Tibornak,
Biros Péternek,
Fodor Rajmundnak,
Kásás Tamásnak,
Kiss Gergelynek,
dr. Molnár Tamásnak,
Steinmetz Barnabásnak,
Szécsi Zoltánnak,
Vári Attilának,

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

Angyal Zoltánnak, a Magyar Kajak-Kenu Szövetség szövetségi kapitányának,

Fábián Lászlóné női kajak szakági edzőnek,
Sári Nándor férfi kajak szakági edzőnek;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Igaly Diána sportlövőnek,
Janics Natasa kajakozónak,
Kovács Katalin kajakozónak,
Majoros István birkózónak,
Szabó Szilvia kajakozónak,
Viski Erzsébet kajakozónak,
Vörös Zsuzsanna öttusázónak,

a Magyar Vízilabda Válogatott tagjainak:

Gergely Istvánnak,
Madaras Norbertnek,
Steinmetz Ádámnak,
Varga Tamásnak,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményéért

Pásztory Dóra úszónak,

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

dr. Hegedűs Csabának, a Magyar Birkózó Szövetség elnökének,

Kulcsár Győzőnek, a Budapesti Honvéd Sportegyesület vezetőedzőjének,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

dr. Anatolij Petrovnak, a pécsi Általános Nevelési Központ úszóedzőjének;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
LOVAGKERESZTJE
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Boczkó Gábor párbajtőrözőnek,

Bóta Kinga kajakozónak,

Gyurta Dániel úszónak,

Imre Géza párbajtőrözőnek,

Kovács Iván párbajtőrözőnek,

Krutzler Eszter súlyemelőnek,

Kulcsár Krisztián párbajtőrözőnek,

Nemcsik Zsolt kardozónak,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Dani Gyöngyi párbajtőrözőnek,

Kovács Ervin úszónak,

Krajnyák Zsuzsanna párbajtőrözőnek,

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

dr. Dobos Józsefnek, a kajak-kenu válogatott orvosának, az Országos Sportegészségügyi Intézet adjunktusának,

Gerevich Györgynek, a Vasas Sportklub vezetőedzőjének,

Komáromi Tibornak, a Magyar Birkózó Szövetség szakágvezetőjének, edzőnek,

Kulcsár Antalnak, az Alba Volán Sportklub női szövetségi kapitányának, felkészítő edzőnek,

dr. Pavlik Gábornak, a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar tanszékvezető egyetemi tanárának, a Kineziológiai és Sportorvosi Intézet igazgatójának,

Pongrátné Vasvári Erzsébetnek, a Magyar Sportlövők Szövetsége edzőjének,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

Beliczay Sándornak, a Törekvés Sportegyesület vívó mesteredzőjének,

Tari Imrénének, a pécsi Testnevelési Általános Sportiskola úszóedzőjének;

a gyermek-, ifjúsági és sportminiszter előterjesztésére

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Cseh László úszónak,

Kozmann György kenuzónak,

Kövágó Zoltán diszkoszvetőnek,

Mincza Ildikó párbajtőrözőnek,

Vajda Attila kenuzónak,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Jurák Andrea párbajtőrözőnek,

Vincze Gábor cselgáncsozónak,

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

dr. Kausz Istvánnak, a Rókus Kórház osztályvezető főorvosának, az úszók keretorvosának,

Kásás Zoltán vízilabdaedzőnek,

Korponai István öttusa mesteredzőnek,

Kovács Istvánnak, a Budapesti Honvéd Sportegyesület vízilabda csapata mesteredzőjének,

Kunszt Gábornak, a Budapesti Honvéd Sportegyesület elnökének,

Mátéfalvi Csaba vízilabda edzőnek,

Schmidt Gábornak, a Magyar Kajak-Kenu Szövetség főtitkárának, sportágvezetőnek,

Széles Sándor úszó mesteredzőnek,

Szőcs Bertalan vívó vezetőedzőnek,

Turi György úszó vezetőedzőnek,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

Fóris Erika úszóedzőnek,

Keserű József cselgáncsedzőnek;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Császár Gábor kézilabdázónak,
Diaz Ivo Luis Aldazabal kézilabdázónak,
Fazekas Nándor kézilabdázónak,
Ferjancsik Domonkos kardozónak,
Gál Gyula kézilabdázónak,
Harsányi Gergely János kézilabdázónak,
Ilyés Ferenc kézilabdázónak,
Iváncsik Gergő kézilabdázónak,
Laluska Balázs kézilabdázónak,
Lendvay Péter Tibor kézilabdázónak,
Likerecz Gyöngyi súlyemelőnek,
Mezei Richard kézilabdázónak,
Mocsai Tamás kézilabdázónak,
Mohamed Aida törvívónak,
Nagy László kézilabdázónak,
Pásztor István kézilabdázónak,
Renialdo Pérez Carlos Enrique kézilabdázónak,
Risztov Éva úszónak,
Szatmári János kézilabdázónak,
Varga Viktória súlyemelőnek,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Béres Dezső bocciázónak,
Bíró Norbert cselgáncsozónak,
Gyurkota József bocciázónak,
Ráczkó Gitta úszónak,
Nagy Sándorné Szabó Nikolett cselgáncsozónak,

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

Bódi Jenő birkózóedzőnek,
dr. Kator Miklós keretorvosnak,
Solti Antal vívóedzőnek,
Tóth Istvánnak, az Alba Volán Rt. elnökének,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon szerepelt sportolók felkészítésében végzett munkájukért

Batizi Sándor vívóedzőnek,
Szappanos Zoltán boccia szakágvezetőnek,
Várkonyi Attilának, a Magyar Rádió munkatársának, műsorigazgatónak;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI BRONZ
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozza

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Bohus Beáta kézilabdázónak,
Drávucz Rita vízilabdázónak,
Ferling Bernadett kézilabdázónak,
Fodor Kende kardozónak,
Gál Róbert tornásznak,
Görbitz Anita kézilabdázónak,
Györe Anett vízilabdázónak,
Hirling Zsolt evezősnek,
Hormay Adrien párbajtőrözőnek,
Kis Máténé Kirsner Erika kézilabdázónak,
Kisteleki Dóra vízilabdázónak,
Kökény Roland kajakozónak,
Lengyel Balázs kardozónak,
Mehlmann Ibolya kézilabdázónak,
Pálffy Zsuzsanna kézilabdázónak,
Pars Krisztián kalapácsvetőnek,
Pavlikné Lovász Zsuzsanna kézilabdázónak,
Pelle Anikó vízilabdázónak,
Primász Ágnes vízilabdázónak,
Sipos Edit vízilabdázónak,
Sirina Irina kézilabdázónak,
Siti Eszter Ágnes kézilabdázónak,
Stieber Mercedes vízilabdázónak,
Szremkó Krisztina vízilabdázónak,
Tiba Zsuzsanna vízilabdázónak,
Tóth Andrea vízilabdázónak,
Tóth Hajnalka párbajtőrözőnek,
Tóth Tímea kézilabdázónak,

Valkay Ágnes vízilabdázónak,
 Valkay Erzsébet vízilabdázónak,
 Varga Gabriella törvívónak,
 Varga Tamás evezősnek,
 Zantleitner Krisztina vízilabdázónak,
 Zirighné Sós Ildikó vízilabdázónak,
 Zsivoczky Attila tízpróbázónak;

KÖZTÁRSASÁGI ELNÖKI ELISMERÉSBEN

részesíti

a XXVIII. Nyári Olimpiai Játékokon elért kimagasló eredményükért

Kolonics György kenuzót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjének és Tisztikeresztjének tulajdonosát,

Kovács Ágnes úszót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjének és a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjének tulajdonosát,

a női kézilabdacsapat tagjait, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjének tulajdonosait:

Farkas Ágnes,
Kulcsár Anitát,
Pálinger Katalint,
Pigniczki Krisztinát,
Radulovics Bojanát,

a 2004. évi Paralimpiai Játékokon elért kiemelkedő eredményükért

Engelhardt Katalin úszót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztjének tulajdonosát,

Pálfi Judit párbajtörvívót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjének és a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjének tulajdonosát,

Szekeres Pál vívót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjének és Kiskeresztjének tulajdonosát,

Vereczkei Zsolt úszót, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjének és Kiskeresztjének tulajdonosát.

Mádl Ferenc s. k.,
 a Köztársaság elnöke

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A gazdasági és közlekedési miniszter 121/2004. (X. 15.) GKM rendelete

a nyomástartó és töltölésítmények műszaki-biztonsági hatósági felügyeletéről szóló 63/2004. (IV. 27.) GKM rendelet módosításáról

A Magyar Műszaki Biztonsági Hivatal szervezetéről, feladat- és hatásköréről szóló 110/2003. (VII. 24.) Korm. rendelet 15. §-ának *d*) és *e*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A nyomástartó és töltölésítmények műszaki-biztonsági hatósági felügyeletéről szóló 63/2004. (IV. 27.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (2)–(3) bekezdés számozása (3)–(4) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a rendelet hatálybalépése előtt gyártott, illetve használt berendezések létesítésére.”

2. §

Az R. 6. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti (5)–(10) bekezdés számozása (7)–(12) bekezdésre változik:

„(5) Áttelepítés esetén magára a berendezésre vonatkozó részletes műszaki dokumentációt nem kell benyújtani, ha a berendezés érvényes használati vagy használatba vételi engedéllyel rendelkezik.

(6) Használt berendezés létesítésénél a területi szervezet határozza meg azt, hogy

a) a berendezés biztonságos állapotának igazolására milyen kiegészítő ellenőrzés, szakvélemény,

b) a berendezés eredeti dokumentációjának részleges vagy teljes hiánya esetén ennek pótlásaként milyen dokumentumok beszerzése szükséges.”

3. §

Az R. 10. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A telepített nyomástartó berendezés jelentős beavatkozással járó javítása, átalakítása esetén a berendezés megfelelőségének megállapításakor az 5. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak irányadók.”

4. §

Az R. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 5. § (3) bekezdése szerint felügyelet alá tartozó létesítmény élettartama alatt időszakos hatósági ellenőrzéseket kell tartani. Az ellenőrzés feltételeit az engedélyes köteles biztosítani.”

5. §

Az R. melléklete e rendelet *melléklete* szerint módosul.

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet
a 121/2004. (X. 15.) GKM rendelethez

A melléklet 7. pontjának *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[7. Az egyes alpontokhoz tartozó ábrák csupán a határértékek szemléltetését szolgálják. A kisebb vonalvastagsággal ábrázolt görbék a 9/2001. (IV. 5.) GM rendeletben meghatározott veszélyességi kategóriák szerinti besorolást mutatják. Ezeknek az e rendelet szerinti besorolásnál nincs szerepük, csak tájékoztatásul szolgálnak.]

„*h*) Folyadék töltetű csővezeték, azzal jellemezve, hogy a legnagyobb megengedhető PS nyomás nagyobb mint 10 bar, a mm-ben megadott DN névleges méret nagyobb mint 25 és a PSDN > 2000, és töltetük a veszélyes anyagok csoportjába tartozik (8. ábra).

8. ábra”

A gazdasági és közlekedési miniszter 122/2004. (X. 15.) GKM rendelete

a villamosmû biztonsági övezetéről

A villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: VET) 5. §-a *a*) pontjának 8. alpontjában foglaltak végrehajtása érdekében, a VET 113. §-ának *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) E rendelet hatálya alá tartozik a villamosenergia-ipari tevékenységek engedélyese, – villamosmû esetében az erőmû létesítési engedélyes – kiserőmû létesítője, közvetlen vezeték esetében a közvetlen vezeték létesítője, az összekötő- és fogyasztó berendezések esetében a fogyasztó, valamint a biztonsági övezettel, illetőleg biztonsági térséggel (a továbbiakban együtt: biztonsági övezet) érintett idegen ingatlan tulajdonosa, használója (a továbbiakban együtt: tulajdonos).

(2) E rendelet alkalmazási köre kiterjed:

a) a kiserőmû, valamint a közvetlen vezeték létesítésére,

b) a villamosmûvek, a közvetlen vezetékek, az összekötő- és fogyasztó berendezések, illetve azok biztonsági övezetében az idegen létesítmény telepítésére és üzemeltetésére, továbbá

c) a biztonsági övezeten belül, illetőleg azon kívül a biztonsággal összefüggő tevékenységekre.

(3) Az atomerőműre és annak biztonsági övezetére, valamint a biztonsági övezetben végezhető tevékenységekre külön jogszabály rendelkezései az irányadók.

2. §

A biztonsági övezet rendeltetése az e rendelet alkalmazási körébe tartozó villamos berendezések és a biztonsági övezetben levő építmények, területek, valamint az azokon, illetőleg azokban munkát végző személyek kölcsönös védelme.

Fogalommeghatározások

3. §

E rendelet alkalmazásában

a) *vezeték*: az átviteli hálózat, az elosztó hálózat, a csatlakozó hálózat és berendezés, a közvetlen vezeték;

b) *biztonsági övezet*: a 7. §-ban esetenként előírt távolságon belüli terület;

c) *biztonsági térség*: e jogszabály hatálya alá tartozó villamos berendezések és az idegen létesítmény egymáshoz viszonyított, körülhatárolt területe;

d) *idegen létesítmény*: e jogszabály hatálya alá tartozó villamos berendezésekhez nem tartozó építmény, létesítmény és telepített növényzet;

e) *tevékenység*: a biztonsági övezetben és a biztonsági térségben tartózkodó személyek bármilyen tevékenykedése, kivéve a villamosmű üzemeltetésével kapcsolatos, valamint az erőművek, alállomások területén végzett tevékenységet;

f) *üzemben tartó*: a villamosmű esetében az erőmű létesítési engedélyes, kiserőmű létesítője, hálózati engedélyesek, közvetlen vezeték esetében a közvetlen vezeték létesítője, az összekötő- és fogyasztó berendezések esetében pedig a fogyasztó;

g) *hozzájárulás*: a tevékenységet végzőnek az 1. § (2) bekezdés a)–c) pontjaiban felsorolt létesítmény üzemben tartójától előzetesen beszerzett írásbeli hozzájáruló nyilatkozat, amely műszaki-gazdasági szempontból elemzi, értékeli és mérlegeli az e rendelet hatálya alá tartozó villamos berendezés és az ott dolgozók biztonságát, továbbá meghatározza a tevékenységet végzők biztonságára vonatkozó követelményeket is;

h) *villamos berendezés*: a villamosművek, a közvetlen vezetékek, valamint az összekötő- és fogyasztói berendezések.

Általános rendelkezések

4. §

(1) Az üzemben tartó jogosult hozzájárulni ahhoz, hogy az üzemeltetésében álló oszlopokra, építményekre és egyéb létesítményeire, az azokhoz nem tartozó más szerkezetet elhelyezzenek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hozzájárulásról szóló nyilatkozatot a külön jogszabályban meghatározott, vezetékjogot engedélyező hatóság részére be kell nyújtani. A vezetékjogot engedélyező hatóság a megállapodást műszaki-biztonsági szempontból felülvizsgálja, és ha azt elfogadhatónak tartja a vezetékjogi engedély mellékleteként kezeli.

(3) Villamosmű létesítése esetén meglévő épületnél az (1) bekezdés szerinti hozzájárulást a vezetékjogi engedéllyel, illetve a tulajdonosi hozzájárulással megadottnak kell tekinteni.

5. §

(1) E rendelet hatálya alá tartozó

a) meglévő villamos berendezés biztonsági övezetébe kerül új idegen létesítmény,

b) meglévő idegen létesítmény kerül új létesítésű villamos berendezés biztonsági övezetébe

esetén az új létesítmény beruházója, illetőleg építtetője köteles gondoskodni e rendeletben foglalt megtartásáról.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazásánál meglévő villamos berendezésnek, illetve meglévő idegen létesítménynek minősül:

a) az idegen létesítmény tervezésekor a létesítmény közelében lévő villamos berendezés, valamint a VET 70., 71. és 75. §-aiban meghatározott, villamosmű létesítéséhez adott előmunkálási jog, vezetékjog és használati jog, amelynek biztonsági sávját érinti, vagy 5 méternél jobban megközelíti, továbbá

b) a villamos berendezés tervezésekor építési engedéllyel rendelkező idegen létesítmény.

6. §

(1) A villamosmű biztonsági övezetét érintő tevékenységhez szükséges üzemben tartóhoz írt előzetes írásbeli hozzájárulás-kérelemnek különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) épületek, építmények létesítése esetén a helyrajzi szám és az épület vagy építmény befoglaló, illetve magassági méretraja a megközelített vezeték feltüntetésével,

b) átmeneti (egyszeri) tevékenység esetén (pl. 4 méternél magasabb jármű közlekedéséhez, útvonalengedélyhez vagy munkavégzéséhez) az útvonal és/vagy helyszín meghatározása és a megközelítés várható időpontja és/vagy időtartama,

c) anyagok tárolása esetén az anyag meghatározása, a tárolás tervezett időtartama, elhelyezési módja és a befoglaló méretek,

d) a terepszint megemlése esetén a tereprende-zéssel érintett ingatlan(ok) helyrajzi száma és a tervezett feltöltés magassági pontjai, valamint megközelített vezeték (oszlop, tartószerkezet) feltüntetésével,

e) nyílt árok vagy gödör létesítése esetén a tereprende-zéssel érintett ingatlan(ok) helyrajzi száma és a tervezett mélyítés paraméterei, valamint a megközelített vezeték (oszlop, tartószerkezet) feltüntetésével.

(2) Az üzemben tartó a hozzájáruló nyilatkozat kiadását különösen abban az esetben tagadhatja meg, ha

a) a hozzájárulás-kérelem nem tartalmaz minden olyan lényeges körülményt, amely egyértelműen rögzíti, hogy a hozzájárulás milyen feltételek és határok között történik,

b) a hozzájárulás kiadásával az üzemeltető jogszabályt, hatósági előírást, vagy egyéb, a nyilvánosság számára is hozzáférhető előírást szegne meg,

c) a hozzájárulás kiadásával a környezet számára bármilyen veszélyhelyzetet teremtene, vagy a hozzájárulást kérő kerülhetne veszélyhelyzetbe,

d) az üzemben tartó felsorolja, hogy az esetlegesen előfordulható veszélyhelyzetet semmilyen más eszközzel nem lehet elkerülni, illetve megszüntetni.

(3) Ha az üzemben tartó a nyilatkozatában feltünteti, hogy az adott körülmények között várható veszélyeket valamely ésszerű módon meg lehet szüntetni és a veszélyek megszüntetésének költségeit a hozzájárulást kérő biztosítja, akkor a veszélyeztetés okának megszüntetését követően az üzemben tartó a hozzájáruló nyilatkozat kiadását nem tagadhatja meg.

A biztonsági övezet terjedelme

7. §

(1) Föld feletti vezeték – ideértve a tartószerkezeten elhelyezett átalakító és kapcsoló berendezést is – biztonsági övezete a vezeték névleges feszültségétől függően, a vezeték mindkét oldalán a szélső, nyugalomban levő áramvezetőktől vízszintesen és nyomvonalukra merőlegesen mért, következő távolságokra levő függőleges síkokig terjed:

- a) nagyfeszültségű föld feletti szabadvezeték esetén:
500 kV-ot meghaladó névleges feszültség szint fölött 40 méter,
300–500 kV névleges feszültség szint között 28 méter,
200–300 kV névleges feszültség szint között 18 méter,
100–200 kV névleges feszültség szint között 13 méter,
1–35 kV névleges feszültség szint között 5 méter, de a vezeték azon szakaszán, amely belterületre és fokozott biztonságra vonatkozó előírásainak megtartásával létesült, 2,5 méter;
- b) nagyfeszültségű föld feletti burkolt vezeték esetén legfeljebb 25 kV legnagyobb feszültségig 2,5 méter, illetőleg 1,25 méter a vezeték azon szakaszán, amely a szabvány belterületre és legalább fokozott biztonságra vonatkozó előírásainak megtartásával létesült;
- c) 1000 V alatti kisfeszültségű föld feletti csupaszevezeték esetén 1 m.

(2) Földben elhelyezett vezeték biztonsági övezete mindkét oldalon – a vezeték névleges feszültségétől függően – a vezeték szélső pontjától vízszintesen és nyomvonalára merőlegesen mért, következő távolságokra levő függőleges síkokig terjed:

- 35 kV-nál nagyobb névleges feszültség felett 1,5 méter,
35 kV-nál kisebb névleges feszültség esetén 1,0 méter.

(3) Tartószerkezetre szerelt föld feletti szigetelt nagy- és kisfeszültségű vezeték biztonsági övezete a szélső – nyugalomban lévő – áramvezetőtől minden irányban (felette, alatta és oldalirányban) mért 0,5 m-es távolságban elhelyezkedő függőleges és vízszintes síkokig terjed.

(4) Falra szerelt nagy- és kisfeszültségű szigetelt vezeték biztonsági övezete a vezeték köpenyétől minden irányban mért 0,5 méter.

(5) Alépítményen, építményen (pl. kábelalagút, kábelcsatorna) belül, külön légtérben elhelyezett nagy- és kisfeszültségű szigetelt vezeték biztonsági övezete a vezeték légtérét határoló falak külső felületéig terjed.

8. §

(1) A szabadtéri elhelyezésű, tartószerkezeten elhelyezett átalakító és kapcsoló berendezés biztonsági övezete a berendezés kerítésétől, kerítés hiányában az elhelyezésére szolgáló terület szélétől vízszintesen:

- a) 35 kV névleges feszültségig 5 méter,
b) 100–500 kV névleges feszültség között 10 méter,
c) 500 kV névleges feszültség felett 15 méter távolságban levő függőleges síkokig terjed.

E távolságok mértéke az üzemben tartó hozzájárulásával csökkenthető.

(2) Föld feletti vagy föld alatti épületben, építményben elhelyezett átalakító és kapcsoló berendezés biztonsági övezetét a berendezés falai határolják.

9. §

Az erőművek biztonsági övezete az erőmű területét határoló kerítéstől, ennek hiányában a kisajátított terület szélétől vízszintesen mért 15 méter távolságban levő függőleges síkokig terjed.

10. §

(1) A földben elhelyezett vezeték nyomvonalát külterületen minden irányváltoztatási ponton, valamint egyenes nyomvonalszakaszokon legalább 500 méterenként – kivéve a közterületen levő utakat és tereket – a föld felszínén jól látható módon és időtállóan meg kell jelölni.

(2) A földben elhelyezett vezeték nyomvonalát a városok és községek kül- és belterületén maradandó föld feletti létesítményekhez, azok hiányában sokszögelési segédpontokhoz, telekhatárokhoz be kell mérni, és a mért értékeket a föld alatti vezeték rajzán, illetve rajzain fel kell tüntetni.

Tilalmak a biztonsági övezetben

11. §

(1) A nagy- és a kisfeszültségű föld feletti szabad vezeték biztonsági övezetében tilos:

- a) a villamosműhöz nem tartozó
a1) oszlop, torony, önálló tartószerkezet, daru, állványzat,
a2) A–C tűzveszélyességi osztályba tartozó – külön jogszabály rendelkezései szerint – robbanás- és tűzveszélyes anyag (pl. gáz, benzin, olaj) tárolására alkalmas tartály,
a3) üzemanyag töltőállomás,
a4) gémeskút, nyitott állapotban föld felszínétől mért 4 m-nél magasabb sorompó,
a5) magasles, lőtér létesítése;

- b) robbantás;
- c) anyag tárolása és felhalmozása
- c1) oly módon, hogy az oszlop járművel való megköze-
lítését akadályozza,
- c2) nem éghető anyagok 2 métert meghaladó magassá-
gú tárolása (pl. siló, víztartály, építőanyag), amelynél a
mértékadó magasság a depónia-ember-eszköz-mozgástér
együttes mérete,
- c3) az oszlopszerkezetben és az alapozásban agresszi-
vitásuk miatt kárt okozó vegyi anyagok tárolása és fel-
halmozása,
- c4) A–C tűzveszélyességi osztályba tartozó – külön
jogszabály rendelkezései szerint – robbanás- és tűzveszé-
lyes anyagok (pl. nád, fa, gumi, hulladék, szilárd, folyé-
kony, gáznemű tüzelő- és üzemanyag, lőszer) tárolása és
felhalmozása, a mezőgazdasági termelésben szükségsze-
rűen, ideiglenesen a táblán maradó szalmabála, valamint
nem kazlazott széna kivételével;
- d) munkavégzés
- d1) a c) pontban felsorolt A–C tűzveszélyességi osz-
tályba tartozó – külön jogszabály rendelkezései szerint –
robbanás- és tűzveszélyes anyagokkal, kivéve a mezőgaz-
dasági termeléssel együtt járó szokványos munkaművele-
teket,
- d2) a jármű (gépjármű, mezőgazdasági vontató, mun-
kagép stb.) üzemanyaggal való feltöltése,
- d3) a c) pontban említett A–C tűzveszélyességi osz-
tályba tartozó – külön jogszabály rendelkezései szerint –
robbanás- és tűzveszélyes anyagok elégetése, kivéve a mez-
őgazdasági munkák végzése során szükségszerűen a táb-
lán maradó szármaradványt, valamint a tarló égetését.
A tarló, illetőleg a szármaradvány égetésnél be kell tartani
az Országos Tűzvédelmi Szabályzat előírásait;
- e) a föld felszínétől mért 3 méternél magasabb idegen
létesítményhez tartozó fémhuzal, sodrony, lánc, ki- vagy
átfeszítése, továbbá 3 méternél magasabb kerítés létesíté-
se, kivéve a távközlési vezetéseket, valamint a villamos
karám (villanypásztor) vezetéseket;
- f) komló vagy egyéb – 4 métert meghaladó – magas
növéssű futónövény termesztése;
- g) sárkányeresztés, repülőmodellezés;
- h) a vezeték oszlopára jogosulatlan személynek fel-
mászni.
- (2) Az 500 kV feletti névleges feszültségű szabadveze-
ték biztonsági övezetében tilos:
- a) bármilyen 3 méternél magasabb idegen létesítmény
telepítése,
- b) emberek huzamosabb tartózkodására szolgáló ide-
gen létesítmény (lakó-, üdülő- és melléképületek, műhely,
sportpálya, játszótér, magasles, gyakorló- vagy lőtér,
tábor, kemping, vásártér, autóparkoló, tömegközlekedési
jármű, megállóhely stb.) építése,
- c) idegen létesítményhez tartozó fémhuzal, sodrony,
lánc kifeszítése, fémhuzalos kordonos, lugasos mezőgaz-
dasági művelés,
- d) villamos karám (villanypásztor) és más karám létesí-
tése, illetve üzemeltetése,
- e) a rendelet *mellékletének* 1–8. pontjaiban foglalt
védelmi előírásoknak meg nem felelő jármű közúton és

saját használatú szilárd burkolatú úton (a továbbiakban:
szilárd burkolatú út) kívüli területen való üzemeltetése,
illetve közlekedése,

f) járművel való megállás, várakozás (kivéve a műszaki
vagy forgalmi okból történő megállást),

g) elromlott jármű javítása, illetve szilárd burkolatú
úton kívüli területről a rendelet mellékletének 9. pontjában
foglalt előírásoktól eltérő módon történő elvontatása.

12. §

Földben elhelyezett vezeték biztonsági övezetében tilos:

a) építeni, elhelyezni (pl. alapozás, oszlop), üzemeltet-
ni bármilyen végleges épületet, építményt, berendezést
– ide nem értve nyomvonalas létesítménynek jogszabály,
illetőleg a szabvány előírásainak megfelelően kialakított
keresztezését, illetőleg megközelítését – amely a földben
elhelyezett vezeték

– hűlési viszonyait rontja,

– folyamatos és biztonságos üzemeltetését akadályozza,

– üzemzavar elhárítását, karbantartását akadályozza,
veszélyezteteti vagy lehetetlenné teszi;

b) bármilyen ideiglenes épületet, építményt, berende-
zést a földben elhelyezett vezeték üzemben tartójának elő-
zetes hozzájárulása nélkül elhelyezni;

c) a vezeték üzemben tartójának előzetes hozzájárulása
nélkül minden olyan, a föld felszíne alatti és feletti tevé-
kenység végzése, amely az élet- és vagyonszükségletet,
illetőleg a föld alatti vezeték épségét, valamint folyamatos
és biztonságos üzemét veszélyezteteti, vagy veszélyeztet-
heti.

E rendelet alkalmazásában ilyennek minősül:

c1) korróziót előidéző erősen savas vagy lúgos folya-
adék talajra öntése,

c2) fokozottan tűz- és robbanásveszélyes anyagok táro-
lása,

c3) a robbantás,

c4) éghető anyagoknak nagy tömegben való elégetése,

c5) az útburkolat felbontása,

c6) az árok- vagy gödörásás,

c7) a szondázás (különböző vizsgálati céllal fémrudak
leverése),

c8) fűrőberendezés, pneumatikus munkagépek, föld-
gyaluk üzemeltetése,

c9) a talajba beágyazott műtárgy, oszlop, vízóraakna,
gépalap stb. daruval, vontatóval vagy más géppel, eszközzel
– a műtárgy kézi erővel végzett körüljárása nélküli – ki-
szakítása;

d) a földben elhelyezett vezeték földművén (töltésén) a
vezeték üzemben tartójának hozzájárulása nélkül minden-
nemű munkavégzés, ami a földmű megbontásával jár.

13. §

Az erőmű és az alállomás biztonsági övezetében a 11. §
(1) bekezdésében és a 12. §-ban foglalt rendelkezéseket
kell alkalmazni.

Korlátozások a biztonsági övezetben

14. §

(1) Erősáramú föld feletti vezeték biztonsági övezetében egyes tevékenységek csak a (2)–(4) bekezdésekben foglalt korlátozások megtartásával végezhetők.

(2) A biztonsági övezetben

a) tábor, kemping, vásártér, sportpálya, játszótér, gyakorlótér, karám, kijelölt autóparkoló, tömegközlekedési járművek megállóhelye 100 kV–500 kV-os névleges feszültségű vezeték esetén akkor létesíthető, ha a 7. §-ban meghatározott távolságokra vonatkozó és egyéb előírások megtarthatók (pl. a vezeték oszlopa körül a talajfelszín aszfaltozott, vagy azzal villamosszigetelés szempontjából egyenértékű, vagy más anyagú réteggel ellátott, vagy az oszlop körülkerített);

b) az épületre szerelt televízió- vagy egyéb antenna, villámhárító stb. úgy létesíthető, hogy üzemszerű helyzetben a szél által a szabvány szerint kilengett áramvezetőket, feldőlés esetén a nyugalomban levő áramvezetőket

b1) 500 kV feletti névleges feszültségű vezeték esetén 8,0 méternél,

b2) 300–500 kV névleges feszültségű vezeték között 5,0 méternél,

b3) 200–300 kV névleges feszültségű vezeték között 4,0 méternél,

b4) 100–200 kV névleges feszültségű vezeték között 3,0 méternél,

b5) 1–35 kV névleges feszültségű vezeték között 2,0 méternél,

b6) kisértékűnél 1,25 méternél

jobbban ne közelítse meg;

c) tetőterazon és erkélyen csak szigetelőanyagú zsinór feszíthető ki (pl. textil ruhaszártónak) kizárólag a padlózattól mért 2 méter magasságig; a kifeszített zsinór a tetőterasz, illetve erkély szélén nem nyúlhat túl;

d) közúton és saját használatú szilárd burkolatú úton (a továbbiakban együtt: szilárd burkolatú út) csak 4,5 méternél, illetőleg a magasságkorlátozó táblán feltüntetett magasságnál, ezen kívüli területen csak 4 méternél alacsonyabb építésű vagy ezzel azonos magasságig anyaggal rakott jármű közlekedhet, illetőleg dolgozhat; e magasságot a rakomány, a járművön szállított személy, illetőleg szerszám legmagasabbra nyúló része, valamint a jármű működés közben sem haladhatja meg.

A jármű legkiállóbb része az oszlopot, kikötését, illetőleg ezek alapozását úgy közelítheti meg, hogy abban károsodást nem okozzon, az áramvezetőket pedig sem vízszintesen, sem függőlegesen, a következőkben megadott távolságértékeknél jobban a legkedvezőtlenebb helyzetben és esetben sem közelítheti meg:

d1) 500 kV névleges feszültségű vezeték felett a 7,0 métert,

d2) 300–500 kV névleges feszültségű vezeték között a 4,0 métert,

d3) 200–300 kV névleges feszültségű vezeték között a 3,0 métert,

d4) 100–200 kV névleges feszültségű vezeték között a 2,0 métert,

d5) 35–15 kV névleges feszültségű vezeték között az 1,5 métert,

d6) 15 kV névleges feszültségű vezeték alatt az 1,2 métert;

e) olyan fémtárgyat, amelyet hosszúsága vagy tömege miatt legalább két vagy több embernek kell szállítani, a távvezeték tartószerkezetétől mért 15 m távolságon belül csak akkor szabad vinni, illetőleg tartani, ha a munkavégzőket megfelelő anyagú, villamosan szigetelő, sérülésmentes védőlábbeli védi, amely a talajtól villamosan elszigeteli vagy maga a talajfelszín villamosan szigetelőanyag-gal burkolt (pl. aszfaltozott);

f) a föld felett 3 méternél nem magasabb, összefüggő, 50 méternél hosszabb fémszerkezetek, fém szőlőkordon, fémkerítés, fém csővezeték (pl. öntözőberendezés csővezetéke) érintésvédelemmel ellátva létesíthető;

g) föld alatti csővezeték (pl. gázvezeték, öntözőberendezés csővezetéke) érintésvédelemmel ellátott fémcső, vagy szigetelőanyagú cső lehet;

h) a használt öntözővíz fajlagos villamos vezetőképessége nem lehet nagyobb (megfelel 10 kg/m³ NaCl vizes oldat villamos vezetőképességének), mint 16 mS/cm.

Az öntözőberendezés kötött vízszugara az áramvezetőket 500 kV névleges feszültség felett 7 méternél jobban, 300–500 kV névleges feszültség között 4 méternél jobban, 200–300 kV névleges feszültség között 3 méternél jobban, 100–200 kV névleges feszültség között 2 méternél jobban, 1–35 kV névleges feszültség között 1,5 méternél jobban a legkedvezőtlenebb helyzetben és esetben sem közelítheti meg;

i) acélra, alumíniumra, betonra agresszív vegyi anyagokat, károsodást okozó koncentrációban a szerkezetre kijuttatni nem szabad, a fűvás, permetezés során az eszköz az áramvezetőket a g) pontban meghatározott távolságok 1 méterrel megnövelt értékénél jobban a legkedvezőtlenebb helyzetben és esetben sem közelítheti meg;

j) csak olyan gyümölcs- vagy egyéb fa telepíthető, illetve akkor hagyható meg, ha véglegesen kifejlett állapotában fa vagy növényzet esetében

500 kV névleges feszültség felett 6 méternél,

300–500 kV névleges feszültség között 5 méternél,

200–300 kV névleges feszültség között 4 méternél,

100–200 kV névleges feszültség között 3 méternél,

1–35 kV névleges feszültség között 2 méternél,

kisértékűnél 1,25 m-nél

jobbban annak legkedvezőtlenebb helyzetében sem közelíti meg az áramvezetőt.

Gyümölcsfa az 500 kV névleges feszültségűnél nagyobb feszültségű vezetékét 9,5 m-nél jobban nem közelíti meg.

(3) A villamosmű üzemben tartójának írásbeli hozzájárulása kell a biztonsági övezetben:

a) épületnek, építménynek a létesítéséhez;

b) idegen létesítményhez tartozó, 0,2 0,3 méternél nem nagyobb jelzőtábla (pl. tűzcsapjel) a vezeték oszlopán, illetőleg alapozásán a föld felszínétől mért legfeljebb 2 méter magasságban történő elhelyezéséhez;

c) 4,5 méternél magasabb jármű vagy rakomány közlekedéséhez, illetőleg munkavégzéséhez. A villamosmű

üzemben tartója a hozzájárulásában előírhatja, hogy a közlekedés, illetőleg a munkavégzés csak megbízottja jelenlétében történhet. A villamosmű megközelítésére ebben az esetben is alkalmazni kell a (2) bekezdés *d*) pontjában foglalt előírásokat;

d) nem éghető anyag (pl. építőanyag, föld, törmelék, ócskavas) tárolásához. Az anyagot a hozzájárulásban meghatározott módon és időtartamig, a földfelszíntől mért, legfeljebb 2 méter magasságig szabad tárolni, amelynél a mértékadó magasság a depónia-ember-eszköz-mozgáster együtt mérete;

e) a terepszint megemeléséhez (pl. tereprendezés, gát-építés, vízszintszabályozás, halastó vagy zagytér létesítése), amely munkákat a hozzájárulásban foglaltaknak megfelelően kell elvégezni;

f) nyílt árok vagy gödör létesítéséhez

f1) a fa, illetőleg betonoszlop 5 méteres körzetében,

f2) az acélszerkezetű oszlop, illetőleg kikötése alapozásának szelétől vízszintesen mért 8 méter távolságon belül, vagy e távolságtól kezdődő 45°-os lejtőszögű sík alá nyúlóan. A 100 kV-os és ennél nagyobb feszültségű vezetéknel az árok vagy gödör az oszlop terepjáró gépjárművel való megközelítését nem akadályozhatja;

g) minden olyan tevékenységhez, amely az erősáramú távvezeték tartószerkezetének épségét vagy állékonyságát veszélyezteti (pl. árasztásos és tógazdálkodás, bányászati tevékenység). A tevékenység gyakorlásánál meg kell tartani a hozzájárulásban meghatározott feltételeket;

h) szabad vezetéki oszlopon, közvilágítási célt szolgáló úgynevezett kandeláber oszlopon idegen létesítmény vagy tárgy (pl. szemétyűjtő, zászló, hirdetés) elhelyezéséhez.

(4) A biztonsági övezetben tűz- és kárelhárítási tevékenységet úgy kell végezni, hogy az a villamos berendezésre, illetőleg a tűz- és kárelhárítási tevékenységet végzőkre külön veszélyt ne jelentsen.

Ennek érdekében a biztonsági övezeten belül meg kell tartani a 11. § (1) bekezdés *a*), *c*), *e*) és *i*), valamint a 14. § (2) bekezdés *d*), *e*), *f*) és *h*) pontjaiban foglalt előírásokat, továbbá oltóporral vagy oltóhabbal végzett tűzoltásra csak az adott feszültségre bevizsgált poroltókat, illetőleg haboltókat szabad használni.

(5) Ha a föld feletti vezetéket a villamosmű üzemben tartója feszültségmentesítette – a feszültségmentesített területet átadta a kárelhárító szervezet részére – a tűz- és kárelhárítási tevékenység korlátozására a rendelet előírásait nem kell alkalmazni.

(6) A 500 kV névleges feszültségnél nagyobb feszültségű szabadvezeték biztonsági övezetére vonatkozó korlátozások:

a) a biztonsági övezetben, a terület művelési ágának megfelelő munkavégzés céljából az ahhoz szükséges időtartamig szabad csak tartózkodni;

b) a szabadvezeték biztonsági övezetében a szilárd burkolatú úton kívüli területen csak olyan jármű (gépjármű, mezőgazdasági vontató, munkagép stb.) közlekedhet, illetőleg dolgozhat,

b1) amelyeken tartózkodó személyeket a szabadvezeték villamos terének hatásai ellen a felettük elhelyezett, a

gép tartozékát képező, megfelelő védőhatású árnyékolás védi,

b2) amelynek földelése mind mozgó, mind álló helyzetben biztosított, illetőleg amely földeltnek minősül.

(7) Nem szükséges a (6) bekezdés *b*) pontja szerinti védelem kialakítása, azokon a 16 m²-nél kisebb alapterületű járműveken, amelyeknek magassága üzemi állapotban – beleértve a magasságba a járművön levő személyek, illetőleg szerszámok legmagasabbra kinyúló részeit is – a 2,5 métert nem haladja meg.

15. §

(1) Földben elhelyezett vezetékek biztonsági övezetében a talajfelszín, illetőleg burkolatot megbontó, vagy a talaj felszíne alá hatoló tevékenységeket – a (2) bekezdésben felsorolt kivételektől eltekintve – csak a vezeték üzemben tartójának hozzájárulásával és a hozzájárulásban előírt feltételek teljesítése mellett szabad végezni.

(2) Ha a föld alatti vezeték létesítésekor meglévő, vagy kialakított terepszint nem csökken, az üzemben tartó hozzájárulása nélkül végezhető

a) mezőgazdasági művelés alatt álló területeken

a1) legfeljebb 0,6 méter mélységű üzemszerű talajművelés (pl. szántás, alagsövezés),

a2) olyan növényzet telepítése, amelynek gyökérzete a föld alatti vezetéket nem károsítja;

b) belterületen és külterület közterületein 0,4 métert meg nem haladó talajmélyítési, illetőleg mélyépítési munka (területrendezés, munka-ároknyitás) a következő feltételek megtartása mellett

b1) a munkát megkezdeni csak akkor szabad, ha az érintett területen fekvő kábel pontos helyét a 9. §-ban foglaltak alapján megállapították,

b2) ha a pontos nyomvonal (hely) a rendelkezésre álló dokumentációk alapján nem határozható meg, akkor a munkák megkezdése előtt kábelkutató műszerrel, vagy kézi erővel lemélyített kutatóárokokkal kell a földben elhelyezett vezeték helyét meghatározni,

b3) gépi erővel talajmélyítési és rakodási munkát csak akkor szabad végezni, ha a munkagép a talaj felszínétől a legkedvezőtlenebb esetben is legfeljebb 0,4 méter mélységig hatol le;

c) közműalagútban elhelyezett föld alatti vezeték térségében előzetes hozzájárulás nélkül munka csak a vonatkozó műszaki előírások biztonsági rendelkezéseinek megtartása mellett végezhető. Tűzet okozó tevékenység (hegesztés) esetén a vezetéket hőszigetelő és ív-, illetőleg lángálló védőfallal kell a tevékenységtől elválasztani.

(3) Ha a munkavégzés során előre nem vártan kábeljelző szalagra, föld alatti vezetékre (pl. védőborításra, kábelvezető csőre), vagy arra utaló nyomra bukkannak, a munkát azonnal abba kell hagyni és a vezeték üzemben tartójának megérkezéséig a munkaterületet balesetvédelmi szempontból biztosítani kell (pl. a munkagödör megközelítését meg kell akadályozni). A munkát folytatni csak a vezeték üzemben tartójának hozzájárulásával szabad.

A villamosmû biztonsági térségében a biztonsági övezeten kívül végezhető egyes tevékenységek korlátozása

16. §

(1) A villamosmû biztonsági térségében, bármely robbantást úgy kell végezni, hogy a felrobbantott anyag a szabadvezeték szélső áramvezetőjének függőleges síkján, illetőleg a villamosmû kerítésén kívül érjen talajt és a robbantással keletkezett légnomás, talajrezgés a villamosmû szerkezeti részeiben károsodást ne okozzon. Kivételt képez a robbantásos szervestrágya-terítés, amely a szabadvezeték biztonsági övezetén kívül korlátozás nélkül végezhető.

(2) Légi jármû a szabadvezeték áramvezetőit – sem függőlegesen, sem vízszintesen – nem közelítheti meg jobban

- a) 500 kV névleges feszültség szint felett 50,0 méternél,
- b) 300–500 kV névleges feszültség szint között 20,0 méternél,
- c) 200–300 kV névleges feszültség szint között 20,0 méternél,
- d) 100–200 kV névleges feszültség szint között 20,0 méternél,
- e) 35–15 kV névleges feszültség szint között 20,0 méternél,
- f) 15 kV névleges feszültség szint alatt 20,0 méternél.

Kivéve azt az esetet, amikor a vezeték javítását vagy karbantartását légi jármû segítségével végzik.

(3) Sárkányeresztést, repülõmodellezést a föld feletti villamosmûtõl olyan távolságban szabad csak végezni, hogy a biztonsági övezet sem a sárkány, sem a modell, sem a tartózsínõr ne keresztezhesse.

(4) Olyan idegen létesítmény, amely által kibocsátott szilárd, vagy vegyi szennyezõ anyag mennyisége a szabványban a mérsékelten szennyezett területre elõírt értéket a biztonsági övezet légterében várhatóan meghaladja, csak a villamosmû üzemben tartójának elõzetes hozzájárulásával építhetõ, illetõleg üzemeltethetõ.

(5) Föld alatti pince a 100 kV névleges feszültségû és annál nagyobb névleges feszültségû vezeték esetén az oszlop szélétõl mért 20 méter távolságon kívüli területen készíthetõ. A pincével egybeépített föld feletti elõtér (pl. préház) létesítésére a 14. § (3) bekezdése a) pontjában foglalt elõírások vonatkoznak.

(6) Magasra nyúló tárgy (pl. fa, oszlop, kémény) ledöntése esetén a tárgy, vagy széthulló részei a vezeték áramvezetőit, vagy oszlopának bármely pontját a 14. § (2) bekezdésének b) pontjában elõírt távolság értékénél jobban, a legkedvezõtlenebb helyzetben és esetben sem közelíthetik meg.

(7) 100 kV és ennél nagyobb névleges feszültségû föld feletti vezeték tartószerkezetétõl – a 7. § (1) bekezdésének a) pontjában – meghatározott távolságra lévõ föld feletti

vagy föld alatti fémszerkezetet (pl. fémcsõ, fémkerítés) érintésvédelemmel kell kialakítani.

(8) Olyan berendezést, amely kóboráramot hoz létre (pl. egyenárammal táplált közlekedési berendezés, katódosan védett berendezés) és 300 méter távolságon belül közelíti meg a föld alatti vezeték, illetõleg a villamos berendezés föld alatti részét (pl. létesítmény betonalapozás) csak az üzemben tartó hozzájárulásával, az abban foglaltaknak megfelelõen szabad létesíteni.

(9) A föld alatti vezetéknek a hûlését befolyásoló idegen létesítményt a vezeték üzemben tartójának hozzájárulásával szabad létesíteni.

(10) Fák, bokrok (díszfák, díszbokrok, erdõk, gyümölcsösök, szõlõk, málnás stb.) telepítését úgy kell végezni, hogy a biztonsági övezet a fák, illetõleg a bokrok sorai közé kerüljön, és

- a gyökérzet a földben elhelyezett vezeték, illetve a tartószerkezetet ne károsítsa,
- az üzemeltetést, üzemzavar-elhárítást a növényzet kifejlõdése után se veszélyeztesse, ne akadályozza.

(11) A külön jogszabályban foglaltak figyelembevételével a biztonsági övezet környezetében levõ fák, bokrok ágait az ingatlan tulajdonosa (kezelõje) köteles rendszeresen eltávolítani, ha azok a szabadvezeték biztonsági övezet határát eléri.

Az 500 kV névleges feszültség feletti szabadvezetékre vonatkozó további rendelkezések

17. §

(1) Szilárd burkolatú úton a szabadvezetékkel való keresztezés esetén a biztonsági övezet határainál a villamosmû üzemben tartója megállási tilalmat jelzõ táblát – kiegészítõ táblával együtt – köteles elhelyezni, fenntartani a közút kezelõjének elõzetes hozzájárulásával, amelyen meg kell jelölni a megállási tilalom hosszát méterben.

(2) A biztonsági övezetbe esõ szilárd burkolatú úton kívüli területen rendszeresen közlekedõ, illetve dolgozó jármûvet el kell látni az e rendelet mellékletében foglaltaknak megfelelõ védõberendezésekkel.

(3) A szabadvezeték üzembe helyezésekor meglévõ és a biztonsági övezetben rendszeresen közlekedõ, illetõleg dolgozó jármû védõberendezéssel való ellátásának költségei a villamosmû beruházóját terhelik. Ezt követõen üzembe kerülõ jármû védõberendezéssel való ellátásáról az azt üzemeltetõ jogi személy, illetõleg magánszemély saját költségén köteles gondoskodni.

(4) A villamosmû biztonsági övezetében dolgozókat a munkavégzés feltételeirõl és módjáról megfelelõ módon tájékoztatni kell.

A tájékoztatót

– az érintett jogi személyek dolgozói részére – oktatás formájában – a műszaki-biztonsági felügyeletet ellátó szervezet,

– magánszemélyek részére az illetékes települési önkormányzat jegyzője juttatja el.

Vegyes és záró rendelkezések

18. §

(1) A külön jogszabályban meghatározott, a vezetékJogot engedélyező hatóság a villamos berendezés és biztonsági térségének megóvása mellett, biztonságtechnikailag egyenértékű műszaki megoldás esetén a biztonsági övezet terjedelmére, valamint az előírt tilalmakra és korlátozásokra vonatkozó előírások alól eltérést engedélyezhet, és ennek feltételeit meghatározhatja.

(2) Az üzemben tartó biztonságtechnikailag egyenértékű műszaki megoldást igazoló szakértői véleményt köteles a kérelemhez csatolni.

19. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a villamosmű biztonsági övezetéről szóló 11/1984. (VIII. 22.) IpM rendelet és a módosításáról szóló 9/1986. (X. 30.) IpM rendelet.

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet

a 122/2004. (X. 15.) GKM rendelethez

Az 500 kV névleges feszültség feletti szabadvezeték biztonsági övezetében használt járművekre és munkagépekre vonatkozó védelmi előírások

A rendelet 14. §-ának (6) bekezdésében előírt védelmet a következők szerint kell megvalósítani:

1. A szabadvezeték biztonsági övezetében szilárd burkolatú úton kívüli területen – a rendelet 14. § (6) bekezdés c) pontjában meghatározott kivételektől eltekintve – csak olyan jármű (gépjármű, mezőgazdasági vontató, munkagép stb.) közlekedhet, illetve dolgozhat,

– amelyen tartózkodó személyeket a szabadvezeték villamos terének hatásai ellen a felettük elhelyezett, a gép tartozékát képező megfelelő védőhatású árnyékolás védi, és

– amelynek földelése mind mozgó, mind álló helyzetben biztosított, illetőleg amely földeltnek minősül.

2. Árnyékolás

Megfelelő védőhatású árnyékolásnak minősül

– a jármű fémből készült vezetőfülkéje, illetőleg

– a jármű vezető ülése felett lévő ponyvatartó-fémszerkezet, illetőleg

– a jármű (pl. traktor) felborulása esetén a személyi sérülés ellen védő fémszerkezet, illetőleg

– a járműre erősített tartószerkezetre helyezett fém árnyékolórács abban az esetben, ha közte és a jármű összefüggő fémteste között jó villamosvezető kapcsolat van.

3. Gép földelése

Földeltnek minősül az a jármű

a) amelynek összefüggő fémteste és a kerekei alatt levő fémlemez között 100 ohm vagy ennél kisebb ellenállás mérhető, illetőleg

b) amelyet

– mozgás közben való földelésének biztosítása érdekében függesztett-földelő berendezéssel 7. pont a) alpontban foglaltak szerint,

– álló helyzetben való földelésének biztosítása érdekében letűző-földelő berendezéssel

látta el, és azzal elvégezték a 8. és 9. pontokban előírt műveleteket.

4. Nem kell külön földelő berendezéssel ellátni azt a járművet, amelynek eredeti (gyári) kialakítása és alkatrészei biztosítják a 3. pont a) alpontja szerinti feltételeknek mind mozgó, mind álló állapotban való folyamatos kielégítését. Ilyen például

a) az acélkerekes vagy lánctalpas, illetőleg

b) a megfelelő villamos vezetőképeségű gumiabronccsal ellátott jármű abban az esetben, ha a jármű összefüggő fémteste és acélkereke, illetőleg gumiabroncsa között jó villamos vezető kapcsolat van.

5. Kizárólag függesztett-földelő berendezéssel kell ellátni azt – a 4. pont feltételeinek egyébként meg nem felelő – járművet (pl. darut), amelynek álló helyzetben való földelése a vezetőfülkéből működtethető támasztó fémkarjainak (szerkezeteinek) közvetlenül a talajra való leeresztésével biztosítható. Az ilyen gép álló helyzetben csak ezen művelet elvégzése után minősül földeltnek.

6. Vontatmány földelése

a) Vontatmány földelésére – a b) pontban foglalt kivétellel – a jármű földelésére vonatkozó előírásokat kell alkalmazni.

b) Földeltnek minősülő vontató (pl. erőgép) által vontatott, illetőleg azzal álló helyzetben összekapcsolt vontatmány – amennyiben összefüggő fémtesteik között jó villamos vezető kapcsolat van – földeltnek minősül, függetlenül attól, hogy a vontatmány önmagában a 3., 4., illetőleg 5. pontok szerint földeltnek minősül-e.

7. Földelő berendezések

a) A függesztett-földelő berendezést két tűzihorganyzott fémláncból és azok végére – nem oldható kötéssel – erősített súlyból kell elkészíteni. A két fémlánc hosszát

úgy kell meghatározni és azokat úgy kell – nem oldható kötéssel – a jármű fémtestére két különböző helyre felerősíteni, hogy a jármű mozgása közben a súlyok a talajjal biztosan érintkezzenek és kanyarodáskor vagy tolatáskor ne kerüljenek a kerekek alá.

b) A letűző-földelő berendezést olyan hosszúságú, egyik végén kihagyott fémrúdból kell készíteni, amelyet álló helyzetű járműről – annak elhagyása nélkül – lehet a talajba szúrni. A letűző-földelőt 2,5 négyzetmilliméternél nagyobb keresztmetszetű réz vagy acél anyagú hajlékony sodronnyal (a továbbiakban: földelővezető) jó villamos érintkezést adó, de oldható kötéssel össze kell kötni a jármű fémtestével. A letűző-földelő berendezést a vezető fiülkájában (az esetleges vontatmányát is ugyanitt) kell tárolni a jármű (vontatmány) mozgása (vontatása) közben.

8. Földelőkészítés letűző-földelővel

a) Álló helyzetű járműföldelés készítésének műveleti sorrendje a járművön tartózkodva:

– a földelővezetőt a jármű festetlen fémtestéhez és a letűző-földelőhöz kell rögzíteni,

– a jármű vezetőfülkéjéből vagy a jármű hátsócsóján állva a letűző-földelőt a talajba kell szúrni legalább 0,1 méter mélységig,

– a járművet elhagyva a letűző-földelőt a talajba kell nyomni, vagy verni kb. 0,3 méter mélységig.

b) Álló helyzetű járműföldelés bontásának műveleti sorrendje a járművön tartózkodva:

– a levert letűző-földelőt ki kell lazítani, de nem szabad kihúzni teljesen a földből,

– felszállva a járműre a letűző-földelőt ki kell húzni a földből és azt a járművön tárolási helyzetébe kell helyezni, ezután a járművet elhagyni, vagy kívülről a földön állva megérinteni nem szabad.

c) Álló helyzetű jármű (vontatmány) földelés készítésének műveleti sorrendje kívülről, talajon állva:

– a földelendő jármű (vontatmány) közelében a letűző-földelőt a talajba kell szúrni, vagy verni kb. 0,3 méter mélységig,

– a földelővezető egyik végét a letűző-földelőhöz kell erősíteni,

– a földelővezető szabad végével meg kell érinteni a földelendő jármű (vontatmány) nem festett fémfelületét és ehhez úgy kell a földelővezetőt rögzíteni, hogy közben az érintkezés ne szakadjon meg.

d) Álló helyzetű jármű (vontatmány) földelés bontásának műveleti sorrendje kívülről, földön állva:

– meg kell szakítani a földelővezető és a jármű közötti kapcsolatot, ezután a jármű földről nem érinthető meg, vagy nem hagyható el,

– a letűző-földelő kihúzása a földből és a földelővezetővel való csatlakozásának megszüntetése már bármilyen sorrendben elvégezhető.

9. Mozgásképtelenné vált jármű (vontatmány) kivontatása a biztonsági övezetből:

a) A mozgásképtelenné vált járművet vagy vontatójáról lekasztott vontatmányt (a továbbiakban együtt: moz-

gásképtelen jármű) a biztonsági övezetből mielőbb el kell vontatni. A kivontatás megkezdéséig a mozgásképtelen járművet letűző-földelő berendezéssel le kell földelni. Ha erre azonnal nincs mód, a mozgásképtelen járművet a földelés elkészítéséig őrizni kell, hogy azt kívülről senki ne érthesse meg.

b) A mozgásképtelen jármű elvontatásának műveleti sorrendje:

– a földelt és mozgásképtelen jármű nem festett fémtestéhez földelővezetőt, 7. pont b) alpont, vagy ennek megfelelő összekötő vezetőt kell csatlakoztatni,

– a vontatóval meg kell közelíteni a mozgásképtelen járművet és az összekötő vezető szabad végét a 8. pont c) alpont előírása szerint kell a vontatóhoz rögzíteni,

– a vontatót és a mozgásképtelen járművet össze kell kapcsolni,

– közvetlenül a vontatás előtt szabad az összekötő vezetőt – bármilyen sorrendben – eltávolítani, majd a mozgásképtelen jármű földelését a 8. pont d) alpont előírásai szerint kell lebontani; ezután a vontatót és a mozgásképtelen járművet földön állva megérinteni és azokról le-, illetve azokra felszállni nem szabad.

Az oktatási miniszter 29/2004. (X. 15.) OM rendelete

a bizonyítványok besorolásáról szóló 8/2004. (III. 8.) OM rendelet módosításáról

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 67. § (2) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeltem el:

1. §

A bizonyítványok besorolásáról szóló 8/2004. (III. 8.) OM rendelet 1. számú melléklete e rendelet *mellékletében* foglalt rendelkezésekkel egészül ki.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

- fizioterápiás asszisztens (fizioterapeuta asistents)
a képzés legalább tizenhárom év időtartamú oktatást jelent, beleértve egy legalább tízéves közoktatást, egy hároméves, egészségügyi oktatási intézményben folytatott szakképzést, valamint az ezt követő kétéves szakmai gyakorlatot, amelynek végén a szakterületre vonatkozó vizsga letételét igazoló bizonyítványt kell szerezni.”

c) Az „1. Egészségügyi és gyermekgondozási jellegű képzések” rész az Ausztriára vonatkozó szövegrészt követően a következőkkel egészül ki:

„Szlovákiában:

- alapfokú művészeti iskolai tánc tanár (učiteľ tanečnom odbore na základných umeleckých školách)
a képzés legalább tizennégy és fél év időtartamú oktatást jelent, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, egy négyéves szakirányú középiskolai képzést, valamint öt félév táncpedagógiai képzést;
- oktató speciális oktatási intézményben és szociális ellátási intézményben (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb)
a képzés legalább tizennégy év időtartamú oktatást jelent, beleértve nyolc/kilenc év általános iskolai képzést, egy négyéves időtartamú pedagógiai szakközépiskolai vagy egyéb középiskolai képzést, valamint egy további kétéves, nem nappali tagozatos pedagógiai tanfolyamot.”

d) A „2. Kézműipari ágazat »mester« szinten (»mester/meister/maitre«)” rész az Ausztriára vonatkozó szövegrészt követően a következőkkel egészül ki:

„Lengyelországban:

- szakmai tárgyakat oktató tanár (nauczyciel praktycznej nauki zawodu)
a képzés időtartama
  - (i) nyolc év általános iskolai képzés, öt év középiskolai szakképzés vagy a megfelelő területen szerzett ezzel egyenértékű középiskolai képzés, amelyet egy összesen legalább százötven órából álló pedagógiai képzés, illetve munkavédelmi és munkaegészségügyi kurzus követ; továbbá azon a területen szerzett kétéves szakmai tapasztalat, amelyen az adott személy tanítani fog; vagy
  - (ii) nyolc év általános iskolai képzés, öt év középiskolai szakképzés, valamint ezt követően egy felsőfokú pedagógiai oktatási intézmény elvégzését tanúsító oklevél; vagy
  - (iii) nyolc év általános iskolai képzés, két-három év alapszintű középiskolai szakképzés, az adott szakterületen mesterlevéllel igazolt legalább hároméves szakmai tapasztalat, valamint ezt követően egy összesen legalább százötven órából álló pedagógiai képzés.

Szlovákiában:

- szakoktató (majster odbornej výchovy)
a képzés legalább tizenkét év időtartamú oktatást jelent, beleértve nyolc év általános iskolai képzést, egy négyéves szakképzést (teljes középiskolai szakképzés és/vagy a megfelelő – azonos – területen szakmai képzésben való részvételt vagy szakmai tanfolyam elvégzését), összesen legalább hároméves szakmai tapasztalat igazolását azon a területen, amelyen az adott személy a teljes képzést vagy szakmai képzést elvégezte, valamint kiegészítő pedagógiai tanulmányok teljesítését tanári képesítést nyújtó karon vagy műszaki egyetemeken; vagy teljes középiskolai képzés és szakmai képzés a megfelelő (azonos) szakképzés vagy szakmai kurzus keretében, legalább három év szakmai tapasztalat azon a területen, amelyen az adott személy a képzést vagy szakmai képzést elvégezte, és kiegészítő pedagógiai tanulmányok végzése tanári képesítést nyújtó karon, illetve 2005. szeptember 1-jével bezárólag speciális pedagógiai képzés, amelyet a módszertani központok speciális oktatási intézményekben szerveznek szakoktatók számára, kiegészítő pedagógiai tanulmányok nélkül.”

- e) A „3. Tengerhajózási ágazat” cím „A Tengeri közlekedés” része a Dániára vonatkozó szövegrészt megelőzően a következőkkel egészül ki:

„Cseh Köztársaságban:

- fedélzeti asszisztens (palubní asistent)
- navigációs őrszolgálat ellátásával megbízott tiszt (námoňní poruěík)
- első tiszt (první palubní důstojník)
- kapitány (kapitán)
- géptisztjelölt (strojní asistent)
- gépüzemi őrszolgálatért felelős tiszt (strojní důstojník)
- másodgéptiszt (druhý strojní důstojník)
- gépüzemvezető (první strojní důstojník)
- elektrotechnikus (elektrotechnik)
- elektrotechnikus üzemvezető (elektrodůstojník)”

- f) A „3. Tengerhajózási ágazat” cím „A Tengeri közlekedés” része az Olaszországra és Hollandiára vonatkozó szövegrészek között a következőkkel egészül ki:

„Lettországban:

- villamossági géptiszt hajókon (kuì u elektromehâni fìs)
- hűtőberendezés kezelő (kuì a saldčãanas iekârtu mađñists).”

- g) A „3. Tengerhajózási ágazat” cím a) „A Tengeri közlekedés” része az „amelyekhez a következő képzések szükségesek” mondatrészt követően a Dániára vonatkozó szövegrész előtt a következőkkel egészül ki:

„Cseh Köztársaságban:

- (i) fedélzeti asszisztens (palubní asistent)

20. életévét betöltött személy, aki „maturitní zkouška” vizsgával záruló, tengerészeti akadémia vagy tengerészeti főiskola navigációs tanszékén szerzett képzést, kiegészítve a tanulmányok ideje alatt teljesített legalább hat hónapos tengeri szolgálattal, vagy legalább kétéves, hajón töltött tengeri szolgálat teljesítése navigációs őrszolgálat ellátásáért felelős legénységi tagként, továbbá az STCW-egyezmény (az 1978. évi Nemzetközi egyezmény a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról) egy szerződő felének tengerészeti akadémiaja vagy főiskolája által szervezett képzés elvégzése, amely megfelel az egyezmény A-II/1 szakaszában meghatározott követelményeknek, és egy sikeres vizsga letétele az MTC (a Cseh Köztársaság tengeri fuvarozási bizottsága) által elismert vizsgabizottság előtt;

- (ii) navigációs őrszolgálat ellátásával megbízott tiszt (námoňní poruěík)

tengerészeti akadémiai vagy főiskolai végzettség esetén ötszáz vagy ezt meghaladó bruttó űrtartalmú hajókon fedélzeti asszisztensi beosztásban töltött, legalább hat hónapos szolgálati idő, vagy egyéves szolgálati idő egy elismert tanfolyam elvégzését követően, beleértve egy legalább hat hónapos szolgálati időt navigációs őrszolgálat ellátásáért felelős legénységi tagként, valamint megfelelően vezetett és érvényesített fedélzeti képzési könyv tisztjelöltek részére;

- (iii) első tiszt (první palubní důstojník)

ötszáz vagy ezt meghaladó bruttó űrtartalmú hajókon navigációs őrszolgálati tiszti alkalmassági bizonyítvány és legalább ebben a minőségben szerzett tizenkét hónapos tengeri szolgálat;

- (iv) kapitány (kapitán)

1. ötszáz és háromezer közötti bruttó űrtartalmú hajókon parancsnoki szolgálati bizonyítvány,
2. háromezer vagy ezt meghaladó bruttó űrtartalmú hajókon első tiszti képesítési bizonyítvány és legalább hat hónapos elismert tengeri szolgálat az ötszáz vagy ezt meghaladó bruttó űrtartalmú hajókon első tiszti minőségben, és legalább hat hónapos elismert tengeri szolgálat háromezer vagy ezt meghaladó bruttó űrtartalmú hajókon első tiszti minőségben;

- (v) géptisztjelölt (strojní asistent)
20. életévét betöltött személy, akinek a képzése tengerészeti akadémia vagy tengerészeti főiskolai végzettség – tengerészeti gépüzemi szakon, mely tartalmaz legalább hat hónapos hajón töltött elismert tengeri szolgálatot;
- (vi) gépüzemi őrszolgálatért felelős tiszt (strojní důstojník)
tengerészeti akadémiai vagy főiskolai végzettség és legalább hat hónapos igazolt tengeri szolgálat teljesítése géptisztjelölti minőségben;
- (vii) másodgéptiszt (druhý strojní důstojník)
legalább tizenkét hónapos elismert tengeri szolgálat harmadgéptiszti minőségben 750 kW vagy nagyobb főgépteljesítményű hajókon;
- (viii) gépüzemvezető (první strojní důstojník)
megfelelő másodgéptiszti szolgálati bizonyítvány 3000 kW vagy nagyobb főgépteljesítményű hajókon és e minőségben legalább hat hónapos elismert tengeri szolgálat;
- (ix) elektrotechnikus (elektrotechnik)
18. életévét betöltött személy, akinek a képzése tengerészeti vagy egyéb akadémia villamosmérnöki szakán történt, illetve „maturitní zkouška” vizsgával záruló műszaki iskolai vagy elektrotechnikai mérnöki főiskolai képzésben vett részt, továbbá legalább tizenkét hónapos villamosmérnöki területen teljesített elismert szakmai gyakorlatot;
- (x) elektrotechnikus üzemvezető (elektrodůstojník)
tengerészeti akadémia vagy tengerészeti főiskola tengerészeti villamosmérnöki kar vagy egyéb műszaki akadémia, illetve középiskola villamosmérnöki szakirányban, ahol minden képzés „maturitní zkouška” vizsgával vagy záróvizsgával zárul, továbbá legalább tizenkét hónapos tengeri szolgálat elektrotechnikai minőségben; akadémiai, főiskolai vagy középiskolai végzettség esetén huszonnégy hónapos szolgálat teljesítése.”
- h) A „3. Tengerhajózási ágazat” című a) „A Tengeri közlekedés” része az „amelyekhez a következő képzések szükségesek” mondatrészt követően a Németországra és Olaszországra vonatkozó szövegrészek között a következőkkel egészül ki:
„Lettorságban:
(i) villamossági géptiszt hajókon (kuì u elektromehànì ís)
18. életévét betöltött személy, akinek a képzésének teljes időtartama legalább tizenkét és fél év, beleértve legalább kilenc év általános iskolai képzést, és legalább hároméves szakképzést, továbbá legalább hat hónapos tengeri szolgálati idő elektrotechnikai minőségben vagy villamosmérnök asszisztenseként 750 kW vagy nagyobb főgépteljesítményű hajókon. A szakképzés egy, az illetékes hatóság előtt tett speciális vizsgával zárul a Közlekedési Minisztérium által jóváhagyott képzési programnak megfelelően;
(ii) hűtőberendezés-kezelő (kuì a saldčãanas iekãrtu mařnists)
18. életévét betöltött személy, akinek a képzésének teljes időtartama legalább tizenhárom év, beleértve legalább kilenc év általános iskolai képzést, és legalább hároméves szakoktatást, továbbá legalább tizenkét hónapos tengeri szolgálat hűtőmérnök asszisztensi minőségben. A szakképzés egy, az illetékes hatóság előtt tett speciális vizsgával zárul a Közlekedési Minisztérium által jóváhagyott képzési programnak megfelelően.”

i) A „4. Technikai ágazatok” rész az Olaszországra vonatkozó szövegrészt megelőzően a következőkkel egészül ki:

„Cseh Köztársaságban:

- engedéllyel rendelkező technikus, engedéllyel rendelkező földmérő (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel)
a képzés teljes időtartama legalább kilenc év, beleértve egy „maturitní zkouška” vizsgával (műszaki szakközépiskolai vizsga) záruló négyéves műszaki szakközépiskolai szakképzést, és az 50/1976 Sb. sz. törvénynek (építésügyi törvény), illetve a 360/1992 Sb. sz. törvénynek megfelelően az építőipar egyes szakmai tevékenységeinek végzését lehetővé tevő szakmai képesítő vizsgával záruló öt év szakmai gyakorlatot;
- vasúti járművezető (fyzická osoba ůdící drážní vozidlo)
a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves középiskolai szakképzést, amely egy „maturitní zkouška” vizsgával zárul és a gépjárművek hajtóerejével kapcsolatos záróvizsgával végződik;
- pályaaftvizsgáló technikus (drážní revizní technik)
a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy gépipari vagy egy elektrotechnikai szakközépiskolában elvégzendő legalább négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést;
- gépjárművezető oktató (uèitel autoškoly)
24. életévét betöltött személy, akinek képzéséhez legalább tizenkét év képzés szükséges, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy, a közlekedésre vagy a gépészetre specializálódott, legalább négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést;
- gépjárművek közötti alkalmasságának vizsgálatát végző államilag elismert technikus (kontrolní technik STK)
24. életévét betöltött személy, akinek képzése legalább tizenkét év időtartamú, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést, és amelyet egy legalább kétéves műszaki gyakorlat követ. Az érintett személynek rendelkeznie kell gépkocsivezetői engedéllyel, a bűnügyi nyilvántartásban nem szerepelhet, továbbá el kell végeznie egy legalább százhusz órás speciális képzést államilag elismert technikusok számára, amelynek a végén sikeres vizsgát kell tennie;
- gépjárművek kipufogógázát vizsgáló szerelő (mechanik mì òení emisí)
a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést és egy négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést, továbbá hároméves műszaki gyakorlat teljesítése, végül „a gépjárművek kipufogógázát vizsgáló szerelők” számára szervezett nyolcórás speciális képzés teljesítése, amelynek befejezését követően záróvizsgát kell tenni;
- I. osztályú kapitány (kapitán I. tŕády)
a képzés teljes időtartama legalább tizenöt év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, legalább hároméves, szakképzést, amely „maturitní zkouška” vizsgával és egy alkalmassági bizonyítvánnyal igazolt másik vizsgával ér véget. Ezt a szakoktatást négyéves szakmai gyakorlat követi, melynek befejezéseképpen záróvizsgát kell tenni;
- kézművesipari mŕtárgyak restaurátora (restaurátor památek, které jsou díly umì leckých ōemesel)
a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év: egy „maturitní zkouška” vizsgával záruló teljes műszaki középiskolai szakképzés restaurátori szakon, vagy „maturitní zkouška” vizsgával záruló tíz-tizenkét éves képzés restaurátor képzéséhez kapcsolódó szakon, továbbá öt év szakmai gyakorlat. Abban az esetben, ha a műszaki szakközépiskolai képzés szakmai záróvizsgával végződik, nyolc év szakmai gyakorlat szükséges;

- olyan kézművesipari alkotások restaurátora, amelyek nem minősülnek műtárgynak, és amelyek múzeumok vagy galériák gyűjteményeiben található, és egyéb kulturális értéket képviselő tárgyak restaurátora (»restaurátor di l výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty«), műtárgynak nem minősülő kulturális értéket hordozó, múzeumok vagy galériák gyűjteményeiben található kézművesipari alkotások restaurátora (restaurátor di l výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty)

a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év egy „maturitní zkouška” vizsgával záruló teljes műszaki szakközépiskolai képzés keretében, melynek befejezése után öt év szakmai tapasztalat megszerzése szükséges;

- hulladékgazdálkodó (odpadový hospodář)
- a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, egy négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést, és hulladékgazdálkodás terén tíz évnél nem korábban szerzett, legalább ötéves szakmai gyakorlat;

- robbantásvezető (technický vedoucí odstřelů)
- a képzés teljes időtartama legalább tizenkét év, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést és egy négyéves, „maturitní zkouška” vizsgával záruló középiskolai szakképzést;

amely kiegészül:

- két év föld alatti robbantói (föld alatti tevékenységre vonatkozóan) vagy egy év külszíni (külszíni tevékenységre vonatkozóan) gyakorlattal; beleértve hat hónapos robbantási asszisztensi tevékenységet;
- százórás gyakorlati és elméleti képzéssel, amely az illetékes körzeti bányászati hatóság előtt tett vizsgával zárul;
- legalább hat hónapos a nagy volumenű robbantási munkák tervezését és kivitelezését bizonyító szakmai gyakorlattal,
- harminckét órás gyakorlati és elméleti képzéssel, amely a cseh bányászati hatóság előtt tett vizsgával zárul.”

- j) A „4. Technikai ágazatok” rész az Olaszországra és Hollandiára vonatkozó szövegrészek között a következőkkel egészül ki:

„Lettorszáiban:

- segéd-mozdonyvezető (vilces līdzekā a vadītāja (mačnista) palīgs)
18. életévét betöltött személy, akinek a képzése legalább tizenkét év időtartamú képzést jelent, beleértve egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves, a munkaadó előtt tett speciális vizsgával záruló középiskolai szakképzést. A tevékenység gyakorlásához szükséges az illetékes hatóság által ötéves időtartamra kibocsátott képesítési bizonyítvány.”

- k) A „4. Technikai ágazatok” rész az Ausztriára vonatkozó szövegrészeket követően a következőkkel egészül ki:

„Lengyelországban:

- gépjárművek közúti alkalmasságának alapszintű vizsgálatát végző diagnosztikai technikus gépjárművizsgáztatási állomáson (diagnosta przeprowadzaj! cy badania techniczne w stacji kontrolni pojazdów o podstawowym zakresie badań)

a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott középiskolai műszaki szakképzést foglal magába, továbbá egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjárműszerelő műhelyben eltöltött hároméves gyakorlatot, illetve a gépjárművek közúti alkalmasságának a vizsgálatáról szóló képesítő vizsga sikeres letételével záruló ötvenegy órás alaptanfolyam teljesítését;

- gépjárművek közötti alkalmasságának vizsgálatát végző diagnosztikai technikus a körzeti gépjármű-vizsgáztatási állomáson (diagnosta przeprowadzaj¹cy badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów)
a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést foglal magába, továbbá egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjármű szerelő műhelyben eltöltött négyéves gyakorlatot, illetve a gépjárművek közötti alkalmasságának a vizsgálatáról szóló minősítő vizsgával záruló ötvenegy órás alaptanfolyam teljesítését;
- gépjárművek közötti alkalmasságának vizsgálatát végző diagnosztikai technikus gépjármű-vizsgáztatási állomáson (diagnosta wykonuj¹cy badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów)
  - (i) a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést foglal magába, továbbá egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjármű szerelő műhelyben eltöltött négyéves igazolt gyakorlatot, vagy
  - (ii) a képzés egy nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy ötéves, nem gépjárművekre specializálódott műszaki középiskolai szakképzést foglal magába, továbbá egy gépjármű-vizsgáztatási állomáson vagy egy gépjármű szerelő műhelyben eltöltött nyolcéves igazolt gyakorlatot, melynek keretében összesen száztizenhárom óra általános és szakirányú képzés folyik, és minden tanulmányi egység vizsgával végződik.
Az órákban meghatározott időtartamot és a diagnosztikai technikusok részére előírt átfogó képzés keretében tartott szakképzés általános tartalmát a 2002. november 28-i infrastrukturális miniszteri rendelet a diagnosztikai technikusokra vonatkozó részletes követelményekről külön szabályozza (HL 208/2002. szám, 1769. pont);
- forgalmi szolgálattevő (dyżurny ruchu)
  - (i) a képzés egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább négyéves, vasútforgalmi középiskolai szakképzést foglal magába, továbbá egy negyvenöt napos forgalmi szolgálattevő képzést, melynek befejezésekor minősítő vizsgát kell tenni, vagy
  - (ii) amely képzés egy legalább nyolcéves általános iskolai képzést, valamint egy legalább ötéves, a vasúti közlekedésre specializálódott középiskolai szakképzést foglal magába, továbbá egy hatvanhárom napos forgalmi szolgálattevő képzést, melynek befejezésekor minősítő vizsgát kell tenni.”

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 37/2004. (X. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet egyes rendelkezései alkotmányosságának utólagos vizsgálatára irányuló indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság Dunakeszi Város Képviselő-testületének az állatok tartásáról szóló 15/1995. (XII. 18.) sz. önkormányzati rendelete 6. § (2) bekezdését és 15. § (1) bekezdését megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság Dunakeszi Város Képviselő-testületének az állatok tartásáról szóló 15/1995. (XII. 18.) sz. önkormányzati rendelete 10. § a)–d) pontja, 11. §-a, 13. § (2) bekezdése alkotmányellenessége megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó Dunakeszi Város Képviselő-testületének az állatok tartásáról szóló 15/1995. (XII. 18.) sz. önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 6. § (2) bekezdése, 10. § a)–d) pontja, 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását kérte. Indítványában kifejtette, hogy a rendelet sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét, mert az Ör. 10. és 11. §-a vonatkozásában nem rendelkezett a már meglévő állattartással és állattenyésztéssel kapcsolatos átmeneti szabályokról. Ez ellentétes a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmával, amelyet a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 12. § (2) bekezdése szabályoz. Emellett az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését is sérti. Az indítványozó ezzel kap-

csolatban hivatkozott az Alkotmánybíróság 29/2001. (VI. 29.) AB határozatára.

A jogbiztonságot sérti az is, ahogy az Ör. a hatásköröket szabályozta. Az indítványozó szerint az Ör. 6. § (2) bekezdése, valamint 13. § (2) bekezdése a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 11. §-ával ellentétes módon a jegyzőre ruházott hatósági jogkört állattartás engedélyezése ügyében.

Kifogásolja az indítványozó azt is, hogy az Ör. 10. § (1) bekezdése alapján nem egyértelmű, hogy elegendő-e a tartás engedélyezéséhez, ha a megkövetelt hozzájárulást a szomszédok megadják, vagy ehhez külön engedélyezési eljárásra van szükség. Az sem egyértelmű, hogy kit kell szomszéd alatt érteni az Ör. 10. §-a alkalmazásában.

Az indítványozó szerint értelmezhetetlen az Ör. 15. § (1) bekezdése, amely alapján „a jegyző megtilthatja az olyan állat tartását, amely undort keltő betegségben szenved, és a kezelés előreláthatólag nem vezetne eredményre, vagy ilyen kezelést a tulajdonos nem igényel”.

Az indítványozó indítvány-kiegészítésében kérte, hogy az Ör. általa támadott rendelkezéseinek vizsgálatát az 1/2003. (I. 14.) AB határozata által nem érintett indítványi kérelmekre folytassa le az Alkotmánybíróság.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályok alapján hozta:

Alkotmány:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokrati-
kus jogállam.”

„44/A. § (2) A helyi képviselő-testület a feladatkörében
rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb
szintű jogszabállyal.”

Ötv.:

„9. § (1) Az önkormányzat jogi személy. Az önkor-
mányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet ille-
tik meg. A képviselő-testületet a polgármester képviseli.

(2) Az önkormányzati feladatokat a képviselő-testület
és szervei: a polgármester, a képviselő-testület bizottságai,
a részönkormányzat testülete, a képviselő-testület hivatala
látják el.

(3) A képviselő-testület egyes hatásköreit a polgármes-
terre, a bizottságaira, a részönkormányzat testületére, a he-
lyi kisebbségi önkormányzat testületére, törvényben meg-
határozottak szerint társulására ruházhatja. E hatáskör
gyakorlásához utasítást adhat, e hatáskört visszavonhatja.
Az átruházott hatáskör tovább nem ruházható. (...)”

Ör.:

„6. § (2) Rendkívüli méltányosságra alapot adó körü-
lmények esetén a jegyző az ÁNTSZ előzetes véleményét
figyelembe véve az (1) bekezdésben felsorolt helyeken és
távolságokon belül haszonállatok tartását engedélyez-
heti.”

„10. § (1) a) A város területén kertes családi házak zárt udvarán 2-nél több eb és macska csak a szomszédok írásbeli hozzájárulásával tartható. E korlátozás 3 hónapos korig nem vonatkozik a kutyák és macskák szaporulatára.

b) Kert nélküli lakásokban, illetve többlakásos épületekben lakásonként legfeljebb 1 ebet, 1 macskát és annak szaporulatát 3 hónapos korig – lehet tartani.

c) Többlakásos lakóépület lakásaiban ebet tartani csak az ebtartó lakásával közvetlenül érintkező és azonos szinten lévő lakások lakóinak előzetes írásbeli hozzájárulásával lehet.

d) A c) pontban lévő korlátozás nem vonatkozik a vakvezető ebek tartására.

11. § Tenyésztési célból kettőnél több ebet és macskát csak a IV. építési övezetben vagy a város külterületén lehet tartani a haszonállatok tartására vonatkozó rendelkezések figyelembevételével és betartásával.”

„13. § (2) A 3. § (1) bekezdésében meghatározott egyéb állatok tartásához a polgármester engedélye szükséges. A döntés előtt hatósági állatorvos, az ÁNTSZ és szükség esetén az építésügyi hatóság véleményét ki kell kérni.”

„15. § (1) A hatósági állatorvos javaslatára a polgármester megtilthatja az olyan állat tartását, illetve elrendelheti kiirtását, amely undort keltő betegségben szenved, és a kezelés előreláthatólag nem vezetne eredményre, vagy ilyen kezelést a tulajdonos nem igényel.”

„20. § (1) Jelen rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, kihirdetéséről a jegyző gondoskodik.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az állatok tartásáról szóló 5/1989. (IX. 28.) sz. tanácsi és az ezt módosító 7/1991. (VI. 13.) sz. önkormányzati rendeletek hatályukat veszítik.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az indítvány nem minősül-e ítélt dolognak (*res iudicata*). Az Alkotmánybíróság 1/2003. (I. 14.) AB határozatában (ABH 2003, 737.) már megvizsgálta az Ör. 10. § (1) bekezdés c) pontjában a szomszédok hozzájárulására vonatkozó rendelkezést, valamint a 13. § (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 10. § (1) bekezdés c) pontjában a hozzájárulás terjedelme sérti a tulajdonhoz való jogot, ezért azt megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság eljárásában a *res iudicata* azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróságnak olyan újabb ügyben kell eljárnia, amelyben az indítványt ugyanazon jogszabályi rendelkezésre vonatkozóan azonos okból vagy összefüggésben terjesztik elő, mint egy korábban elbírált ügyben. Ebből az is következik, hogy amennyiben az újabb indítványt más okból, a rendelkezésnek más alkotmányossági összefüggésére hivatkozással terjesztik elő, az Alkotmánybíróság az újabb indítvány érdemi vizsgálatába bo-

csátkozik. [35/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 200, 212.; 17/1999. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1999, 131, 133.]

Miután a jelen ügyben az indítványozó az Alkotmánybíróság által még el nem bírált szempontok szerint kérte az Ör. egyes rendelkezései alkotmányossági vizsgálatát, valamint az Alkotmánybíróság által még el nem bírált rendelkezések alkotmányossági vizsgálatát kérte, ezért az Alkotmánybíróság az eljárását érdemben folytatta le.

2. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az Ör. tartalmaz-e átmeneti szabályokat az állattartás tekintetében.

A Jat. 12. § (2) bekezdése szerint „a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé”. „Következetes az alkotmánybírósági gyakorlat a tekintetben, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.” [57/1994. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1994, 316, 324.]

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. hatálybalépése napjával hatályon kívül helyezte az állattartásra vonatkozó korábbi rendeletet és annak módosítását, továbbá hogy az Ör. kihirdetése napjával lépett hatályba. Az Ör. 20. §-a, amely az Ör. hatálybalépéséről rendelkezik, nem állapított meg átmeneti szabályokat, továbbá felkészülési időt sem biztosított az állattartás szabályainak megváltozásához való igazodásra.

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az Ör. által hatályon kívül helyezett Dunakeszi Városi Tanácsának az állatok tartásáról szóló 5/1989. (IX. 28) sz. rendelete (a továbbiakban: Tr.) 10. §-a, amely az ebek és macskák tartására vonatkozó szabályokat tartalmazza, egy eb, illetve macska tartását tette lehetővé, függetlenül az ingatlan jellegétől (kertes ház, vagy kert nélküli lakás). A Tr.-t módosító Dunakeszi Város Képviselő-testületének 7/1991. (VI. 13.) sz. önkormányzati rendelete kertes házakban két eb, illetve macska tartását tette lehetővé a szomszédok hozzájárulása nélkül, míg kert nélküli lakásokban és többlakásos épületekben egy eb, illetve macska tartását, azzal a feltétellel, hogy a többlakásos épületben az ebtartáshoz megkövetelte a lakás alatti, feletti és azonos szinten lakók hozzájárulását. Az Ör. 10. §-a változatlanul vette át ezt a szabályozást. Ugyancsak változatlan tartalommal vette át az Ör. 11. §-a a Tr. eb- és macskatenyésztésre vonatkozó szabályait. Mint azt az Alkotmánybíróság már megállapította: „[a]dott esetben ugyanis nem csupán a kihirdetés napján történő, de a visszamenőleges érvényű hatálybaléptetés sem alkotmányellenes. Ez a helyzet a kizárólag jogot megállapító, jogot kiterjesztő, kötelezettséget enyhítő, vagy más, a jogszabály valamennyi címzettje

számára a korábbi jogi szabályozásnál egyértelműen előnyösebb rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok esetében. Ettől eltérő elbírálás alá esnek a vegyes jellegű – részben a korábbi szabályozásnál az érintettek nézve előnyösebb, részben hátrányosabb – rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok, a társadalmi viszonyok meghatározott körét első ízben rendező jogszabályok, illetőleg azok a jogszabályok, amelyek új kötelezettséget állapítanak meg, meglévő kötelezettség mértékét növelik, jogot vonnak meg vagy korlátoznak, illetőleg egyéb okból az érintettek számára hátrányosak. A most említett jogszabályok esetében általában nem tekinthető az Alkotmánnyal összhangban állónak a kihirdetés napján történő hatálybaléptetés. Annak elbírálása, hogy valamely konkrét jogszabály esetében mennyi idő szükséges a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez, gazdaságpolitikai, szervezési, műszaki stb. szempontok figyelembevételét szükségessé tevő mérlegelési kérdés, vagyis nem alkotmányjogi probléma.” [28/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 155, 158.] Miután az Ör. 10. és 11. §-a a lakásonként tartható állatok számának meghatározása, valamint a tenyésztésre vonatkozó szabályozás nem előnyösebb, de nem is hátrányosabb az érintettek számára a korábbi szabályozásnál, valamint nem tekinthetők meghatározott társadalmi viszonyt első ízben rendező szabályoknak, így a visszamenőleges hatály tilalmába ütközés a tekintetükben nem állapítható meg.

Ugyancsak nem tekinthető a jogbiztonságot sértőnek az Ör. 10. §-a azon az alapon, hogy az Ör. maga nem határozta meg a szomszéd fogalmát. Miután az Ör. a lakosság békés együttélésének védelme, a jogviták elkerülése érdekében a tulajdonhoz való jogot korlátozza az ebtartás szabályainak meghatározása révén, és ezzel szomszédjogi viszonyokra tartalmaz rendelkezéseket, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény alkalmazható az Ör. 10. §-ának mögöttes szabályaként.

Az indítványozó szerint „[a]z sem tisztázott, hogy a 10. § (1) szerint, amennyiben a szomszédok hozzájárulnak a többlet kutya tartásához, akkor az elegendő-e, vagy a polgármester külön engedélyezési eljárás keretében adja-e ki az engedélyt.” Mivel az Ör. 10. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag a szomszédok hozzájárulásához köti a kettőnél több eb tartását, és nem rendelkezett a tartás külön engedélyezéséről, így az nem értelmezhető úgy, hogy a polgármester engedélyére is szükség van a tartáshoz.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság több határozatában megállapította, hogy a helyi közhatalom gyakorlásába beletartozik az is, hogy a helyi önkormányzat olyan társadalmi viszonyokat szabályozzon a lakosság érdekei védelmében, amelyeket magasabb szintű jogszabály még nem szabályozott. [Például 23/2000. (VI. 28.) AB határozat, ABH 2000, 134, 136.] Helyi közügy szabályozása során az önkormányzat arra is jogosult, hogy külön törvényi felhatalmazás hiányában, országos érvényű jogszabály által szabályozott társa-

dalmi viszonyt a magasabb szintű jogszabállyal nem ellentétesen, azt kiegészítő jelleggel szabályozzon. [17/1998. (V. 13.) AB határozat, ABH, 1998, 155.] Az önkormányzatok rendeletalkotására ebben a tekintetben az Ötv. 16. §-a irányadó.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az önkormányzat dönthet úgy, hogy a lakosság békés együttélése és a későbbi jogviták elkerülése érdekében szabályozza az állattartás helyi kérdéseit. Az Ör. szerinti egyéb állatok kategóriájába tartozó állatok tartásának engedélyezése önkormányzati hatósági ügy, amelyre az Ötv. 9. §-ában foglaltak az irányadók. Ennek megfelelően a képviselő-testület a polgármestert felruházhatja a hatáskör gyakorlásával. Ezért az Ör. 13. § (2) bekezdésében a polgármester részére biztosított az állattartási engedélyezési jogkör nem ellentétes az Ötv. rendelkezéseivel, így nem sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését.

Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

4. Az Ör. 6. § (2) bekezdése a jegyzőnek ad a haszonállatok tartására vonatkozó tilalom alól méltányossági engedélyezési jogkört. A haszonállatok tartásával kapcsolatban magasabb szintű jogszabály – az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Átv.), valamint az ebben foglalt felhatalmazás alapján a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet, az állategészségügyről szóló 1995. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Áeü.) és az ez alapján kibocsátott végrehajtási rendeletek – nem vonta az államigazgatási hatósági ügyek körébe a haszonállatok tartásának engedélyezését. Az önkormányzat a haszonállatok tartására vonatkozó helyi szabályokat az Ötv. 16. §-ában foglaltak szerint jogosult megalkotni. Az Ötv. 9. §-a értelmében azonban csak önkormányzati hatósági jogkör tekintetében van jogkör-átruházási joga a képviselő-testületnek az ott meghatározott szervekre, eszerint a polgármesterre, a bizottságra, és a részönkormányzat képviselő-testületére. A jegyzőre kizárólag törvény vagy kormányrendelet telepíthet (államigazgatási és nem önkormányzati) hatósági jogkört. Az önkormányzat tehát az Ötv. 9. §-ával ellentétesen, és így az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését sértő módon adott önkormányzati hatósági jogkört a jegyzőnek az Ör. 6. § (2) bekezdésében. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 6. § (2) bekezdése alkotmányellenes, és azt megsemmisítette.

5. Az Alkotmánybíróság ezt követően megvizsgálta az Ör. állattartás korlátozására és megtiltására, valamint az állat kiirtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezéseit.

Az Átv. 11. §-a alapján az állat életét csak elfogadható ok vagy körülmény alapján lehet kioltani. Ilyen elfogadható oknak, körülménynek minősül többek között a gyógyíthatatlan betegség, illetve sérülés, valamint a fertőző betegségek kontrollja. Az Áeü. 42. § (2) bekezdés b) pontja alapján a települési önkormányzat kötelező feladatként gondoskodik többek között az emberre egészségügyi

szempontból veszélyes, valamint az állatállomány egészségét veszélyeztető betegség tüneteit mutató, vagy betegségre gyanús ebek és macskák kártalanítás nélküli kiirtásával kapcsolatos feladatokról. A bejelentési kötelezettség alá tartozó betegségek gyanúja esetén az Áeü. 42. § (4) bekezdése alapján a jegyző jogosult eljárni, és az egyes állatbetegségek gyanúja esetén, a települési önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe tartozó ideiglenes hatósági intézkedésekről szóló 247/2002. (XI. 28.) Korm. rendeletben foglalt ideiglenes intézkedéseket megtenni a hatósági állatorvos helyszínre történő megérkezéséig. Ezt követően a hatósági állatorvos az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet 1. számú melléklete (a továbbiakban: Áesz.) 108. §-ában foglalt intézkedéseket jogosult meghozni. Az állatok leöléséről a bejelentési kötelezettség alá tartozó betegségek esetén a kerületi főállatorvos leölési határozattal rendelkezik (Áesz. 142. §).

A települési önkormányzat jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköreiről szóló 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet 7. § (1) bekezdése alapján az állatvédelemre, valamint az állattartásra vonatkozó szabályok megsértése esetén a jegyző korlátozhatja, illetve megtilthatja az állattartást.

A fenti szabályozás alapján megállapítható, hogy az önkormányzat az Ötv. 7. és 16. §-ával ellentétesen biztosított hatósági jogkört a polgármesternek. Az állattartás megtiltásával, illetve korlátozásával kapcsolatban ugyanis magasabb szintű jogszabály kizárólag a jegyzőnek biztosít államigazgatási hatósági jogkört, ha a tartás szabályainak megsértésére kerül sor. Az állat kiirtásáról pedig a települési önkormányzat kizárólag az emberre, illetve állatállományra veszélyes betegség esetén rendelkezhet, azon az alapon, hogy a betegség, amelyben az állat szenved „undort keltő”, nem. Ez ellentétes az Átv. 11. §-ban foglalt, az állat életének kioltására alkalmas elfogadható ok, illetve körülmény szabályaival is. Ugyanakkor a bejelentési kötelezettség alá eső betegségek gyanúja esetén is a jegyző, valamint a hatósági állatorvos jogosult hatósági döntést hozni.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 15. § (1) bekezdése – miután több, a fentiekben megjelölt magasabb szintű jogszabállyal ellentétes – sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, és megsemmisítette azt.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 927/B/2003.

Az Alkotmánybíróság 38/2004. (X. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítása iránti indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet 1. számú melléklete 212. § (3) bekezdése, valamint 213. § (5) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet egésze, valamint 1. számú melléklete 213. § (1)–(2), valamint (6)–(7) bekezdése alkotmányellenessége megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet (a továbbiakban: FMr.) egészének megsemmisítését kérte azon okból, mivel 1. §-a úgy rendelkezett, hogy az FMr. 1. számú mellékleteként közzétett Állat-egészségügyi Szabályzat (a továbbiakban: Áesz.) a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Értesítőben került közzétételre. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 14. § (2) bekezdése lehetővé teszi azt, hogy a miniszteri rendelet melléklete kivételesen a minisztérium hivatalos lapjában is közzétételre kerülhet, kivéve akkor, ha az állampolgárokat közvetlenül érintő rendelkezéseket tartalmaz. Az indítványozó álláspontja szerint azonban az Áesz. számos, az állampolgárokat közvetlenül érintő, kifejezetten őket kötelező rendelkezést tartalmaz. Az indítványozó indítványkiegészítésében visszavonta ezen indítványát, arra hivatkozva, hogy az FMr. 1. számú melléklete a Magyar Közlöny 1998/46. szám II. kötetében (VIII. 15.) közzétételre került.

Az indítványozó szerint az FMr. a Jat. 12. § (1) bekezdésével ellentétesen nem határozta meg a hatálybalépése napját, ami sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését.

Az indítványozó kifejtette azt is, hogy az Áesz. több rendelkezése magasabb szintű jogszabállyal ellentétes, ami ugyancsak sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését.

Az Áesz. 213. § (5) bekezdése az állategészségügyről szóló 1995. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Áeü.) 42. § (2) bekezdés *c*) pontjával – amely a települési önkormányzat kötelező feladataként írja elő a védőoltás megszervezését – és a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 9. § (1) bekezdésével ellentétesen a jegyzőt ruházza fel olyan feladatokkal, amelyek tartalmilag kimerítik a védőoltás megszervezését.

Az Áesz. 213. § (2), valamint (5)–(7) bekezdése azért sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését, mert az Ötv. 7. § (1) bekezdésével ellentétesen állapított meg hatósági jogkört a jegyzőnek miniszteri rendeleti szinten. Emellett az Áeü. 42. § (2) bekezdés *c*) pontjában települési önkormányzati kötelező feladatként meghatározott tevékenységeket jegyzői hatáskörként szabályozott. Az indítványozó hivatkozik arra, hogy az Áesz. ezen rendelkezésein alapul a jegyző bejelentett ebekkel kapcsolatos nyilvántartás-vezetési jogköre. Az Áeü. 42. § (2) bekezdés *c*) pontja ugyan utal erre a nyilvántartásra, de nem határozza meg, hogy annak vezetése kinek a feladata, fogalmaz az indítványozó. Arra pedig az Ötv. 7. § (1) bekezdése nem ad lehetőséget, hogy a földművelésügyi miniszter telepítsen hatósági jogkört a jegyzőre.

Az Áesz. 213. § (5) bekezdése emellett az Alkotmány 44/B. § (3) bekezdésével is ellentétes az indítványozó szerint, mert miniszteri rendelet állapított meg hatósági jogkört a jegyző számára a védőoltás megszervezésével kapcsolatos feladatok tekintetében.

Ugyancsak az Alkotmány 37. § (3) bekezdését sérti, hogy az Áesz. 213. § (1)–(2) bekezdése a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: ÁKt.) 3. § (2) bekezdés *d*) pontjával ellentétesen hatósági állatorvosi feladatként szabályozza a kötelező veszettség elleni védőoltást, és nem magán-állatorvosi tevékenységként.

Az Áesz. 213. § (1) és (2) bekezdése az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdését is sérti, mivel a korábban hatályos, az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 28/1981. (XII. 30.) MÉM rendelet még nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely a védőoltást hatósági feladatnak minősítette volna.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályok alapján hozta meg:

Alkotmány:

„37. § (3) A Kormány tagjai feladatuk ellátása körében rendeleteket adhatnak ki. Ezek azonban törvénnyel vagy a Kormány rendeletével és határozatával nem lehetnek el-

lentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„44/B. § (3) Törvény vagy kormányrendelet államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört állapíthat meg a jegyzőnek, és kivételesen a képviselőtestület hivatala ügyintézőjének is.”

„70/A. § (3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

Ötv.:

„7. § (1) Törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kormányrendelet kivételesen a polgármestert, a főpolgármestert, a megyei közgyűlés elnökét államigazgatási hatósági hatáskörrel ruházhatja fel. Törvény vagy kormányrendelet államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört állapíthat meg a jegyzőnek, a főjegyzőnek és kivételesen a képviselő-testület hivatala ügyintézőjének is.”

Áeü.:

„42. § (2) A települési önkormányzat kötelező feladatként gondoskodik

a) az állati hulladék ártalmatlanná tételével kapcsolatos feladatok ellátásáról;

b) a település belterületén a kóbor ebek befogásával, őrzésével, értékesítésével vagy ártalmatlanná tételével, továbbá az emberre egészségügyi szempontból veszélyes, valamint az állatállomány egészségét veszélyeztető betegség tüneteit mutató vagy betegségre gyanús ebek és macskák kártalanítás nélküli kiirtásával kapcsolatos feladatok ellátásáról;

c) az ebek veszettség elleni kötelező védőoltásának megszervezéséről a kerületi főállatorvos közreműködésével, nyilvántartás és összeírás alapján.

(3) A főváros belterületén a fővárosi önkormányzat gondoskodik a kóbor ebek befogásával, őrzésével, értékesítésével vagy ártalmatlanná tételével kapcsolatos feladatok ellátásáról.

(4) A jegyző hatáskörébe tartozik a bejelentési kötelezettség alá tartozó állatbetegségek gyanúja esetén – a külön jogszabályban meghatározott – hatósági intézkedések megtétele, valamint a méhek vándoroltatásával kapcsolatos nyilvántartás vezetése.”

Fmr. vizsgált rendelkezése:

„3. § (1) Ez a rendelet 1997. július 1. napján lép hatályba, (...)”

Az Áesz. vizsgált rendelkezései:

„212. § (3) A jegyzőnek a bejelentett ebekről nyilvántartást kell vezetnie, amelyben az ebtartó adatain kívül (név, lakcím), az eb azonosítási adatait (fajtáját, születési évét, nemét, színét, ha van, jelölési számát) és a veszettség elleni legutóbbi védőoltás időpontját is fel kell tüntetni.”

„213. § (1) Az ebek veszettség elleni védőoltása állami állat-egészségügyi feladat. A feladat irányítását és ellenőrzését a megyei/fővárosi állat-egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás (a továbbiakban: állomás), a védőoltás beadását – a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a

magánállatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény hatálya alá tartozó – az a magánállatorvos (a továbbiakban: állatorvos) végzi, akinek kérelmére az állomás igazgatója e tevékenységet engedélyezi.

(2) Az oltási jogkört az állatorvos a székhelye szerint illetékes állomás igazgatójánál kérelmezheti az év bármely időszakában. Az állomás az oltási jogkör megadásáról – amely visszavonásig érvényes –, az állatorvos nevének, címének, elérhetőségének megjelölésével értesíti az állatorvos székhelye szerint illetékes kerületi főállatorvost és a jegyzőt.

(...)

(5) A jegyző:

a) a nyilvántartás pontosítása érdekében az ebeket szükség szerint, de legalább háromévenként összeíratja;

b) szervezett oltás esetén

1. egyeztetni az oltás időpontját az oltás végzésére kijelölt állatorvossal,
2. az oltás időpontját, helyét, költségét a helyben szokásos módon közhírré teszi,
3. az oltás személyi, tárgyi feltételeit megteremti;

c) az oltó állatorvos jelentése alapján az eboltás tényét az ebnyilvántartásba folyamatosan bejegyzni;

d) az előző évi eboltást elmulasztó ebtulajdonost (ebtartót) – szabálysértési eljárás megindítása mellett – január 31-ig felszólítja a 15 napon belüli pótolásra, valamint annak igazolására;

e) értesíti a kerületi főállatorvost a pótolás elmulasztásáról;

f) gondoskodik az eb leölését elrendelő kerületi főállatorvosi határozat végrehajtásáról.

(6) Az oltást végző állatorvos köteles:

a) az oltás beadását a helyszínen az eboltási könyvben igazolni (az oltás időpontja, a felhasznált oltóanyag neve, gyártási száma, az oltást végző állatorvos aláírása, kamarai bélyegzőjének lenyomata);

b) az alábbi adatokról nyilvántartást vezetni, és azokat 5 évig megőrizni:

1. az ebtartó neve, címe,
2. a beoltott eb fajtája, ivara, színe, születési időpontja (év, hó), veszettség elleni védőoltás időpontja, a felhasznált oltóanyag neve, gyártási száma;

c) a beoltott ebek és az ebtartók adatait, valamint az eb oltásának időpontját, az eb tartási helye szerint illetékes jegyzőnek, az oltást követő hónap 5. napjáig a nyilvántartás kiegészítése céljából megküldeni;

d) havonta – az oltást követő hónap 5. napjáig – a beoltott eb és tulajdonosa adatait megküldeni a kerületi főállatorvosnak, mellékelve a felhasznált oltóanyag nevét, mennyiségét és gyártási számát;

e) havonta – az oltást követő hónap 5. napjáig – a beoltott eb és tulajdonosa adatait, az oltási jegyzéket, jegyzék-összesítőt az állomásnak megküldeni, az ebenkénti 250 Ft-ot az állomásnak befizetni.

(7) A kerületi főállatorvos feladata:

a) a beküldött jelentés alapján legalább negyedévente ellenőrzi az oltó állatorvost (a jelentési és befizetési kötelezettségek határidejének betartását, vakcinarendelés, -felhasználás és ezek nyilvántartásának szabályszerűségét);

b) évente egy alkalommal egyeztetni a jegyzőnél az ebnyilvántartás folyamatosságát;

c) szervezett oltás esetén kijelöli az oltás helyét, idejét, az oltó állatorvos személyét, figyelemmel a kamara javaslatára;

d) a jegyző értesítése alapján, a pótolás elmulasztása esetén határozatban elrendeli az eb állami kártalanítás nélküli leölését.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az FMr. tartalmaz-e hatályba léptető rendelkezést. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az FMr. 3. § (1) bekezdése rendelkezett a jogszabály hatálybalépéséről (1997. július 1. napjával). Ezért az FMr. formai alkotmányellenessége nem állapítható meg, és az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az Áesz. 213. §-ában meghatározott egyes jegyzői hatáskörök megállapítása alkotmányellenes-e.

Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a jegyzőnek a bejelentett ebekre vonatkozó nyilvántartási kötelezettségét az Áesz. 212. § (3) bekezdése szabályozza, ezért a vizsgálatot – szoros összefüggés alapján – erre a rendelkezésre is lefolytatta.

Az Áeü. 42. § (2) bekezdés c) pontjában utal arra, hogy a szervezett veszettség elleni védőoltásra nyilvántartás és összeírás alapján kerül sor, de nem határozza meg, hogy a nyilvántartás vezetése kinek a feladata. Az Áeü. 42. § (4) bekezdése a jegyzőnek a méhek vándoroltatásával kapcsolatos nyilvántartási feladatát nevesíti; valamint azt, hogy a bejelentési kötelezettség alá tartozó állatbetegségek esetén külön jogszabályban meghatározott hatósági tevékenységeket végezzen. Ezeket a hatósági tevékenységeket az egyes állatbetegségek gyanúja esetén, a települési önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe tartozó ideiglenes hatósági intézkedésekről szóló 247/2002. (XI. 28.) Korm. rendelet szabályozza. Az Áeü. 5. § (1) bekezdés b) pontja az állattartót kötelezi arra, hogy állomány-nyilvántartást vezessen meghatározott fajtájú és létszámú állat esetén; a jegyzőt tájékoztassa a tartott állatok fajtájáról, létszámáról, az állatok tartási helyéről, és az ezekkel kapcsolatban történt változásokról. Az Áeü. azonban nem tartalmaz arra vonatkozóan rendelkezést, hogy a bejelentett ebekről a jegyzőnek nyilvántartást kell vezetnie.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Átv.) 49. § (3) bekezdés

b) pontjában a Kormánynak adott felhatalmazást arra, hogy megállapítsa a jegyző állatok védelmével, és az állatok nyilvántartásával kapcsolatos részletes feladat- és hatáskörét. E felhatalmazás alapján a települési önkormányzat jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköréről szóló 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet szabályozta a jegyző nyilvántartási kötelezettségét az önkormányzat területén tartott veszélyes állatokkal kapcsolatban.

Az Alkotmány 44/B. § (3) bekezdése, valamint az Ötv. 7. § (1) bekezdése alapján államigazgatási feladatot, hatósági jogkört törvény vagy kormányrendelet állapíthat meg a jegyző részére.

Az Áesz. 212. § (3) bekezdésében meghatározott nyilvántartás vezetésére vonatkozó jogkör szabályozására miniszteri rendeleti szinten került sor. Ugyancsak miniszteri rendelet: az Áesz. 213. § (5) bekezdés a) pontja szabályozza a nyilvántartás pontosítása érdekében az ebek összeírására vonatkozó jegyzői jogkört, az Áesz. 213. § (5) bekezdés c) pontja pedig az eboltás tényének folyamatos bejegyzésére vonatkozó jogkört az oltó állatorvos jelentése alapján.

Az indítványozó a jegyzőnek a szervezett oltással összefüggésben az Áesz. 213. § (5) bekezdésében meghatározott jogköreit is támadta. Az Áeü. 42. § (2) bekezdés c) pontja a települési önkormányzat kötelező feladataként szabályozza az ebek veszettség elleni kötelező védőoltásának megszervezését a kerületi főállatorvos közreműködésével. Az Áeü. nem rendelkezik a jegyző szervezett oltással kapcsolatos jogköeiről. Az Áesz. 213. § (7) bekezdés c) pontja tartalmazza a kerületi főállatorvos ezzel kapcsolatos feladatait. A kerületi főállatorvos jelöli ki szervezett oltás esetén az oltás helyét, idejét, az oltó állatorvos személyét. Az Áesz. 213. § (5) bekezdés b) pontja a jegyző szervezett oltással kapcsolatos feladatait szabályozza, miniszteri rendeleti szinten. Az Áesz. 213. § (5) bekezdés d)–f) pontja további jegyzői hatásköröket állapított meg a veszettség elleni oltás végrehajtásával összefüggésben.

Ez a szabályozási mód az Alkotmány 44/B. § (3) bekezdését, valamint az Ötv. 7. § (1) bekezdését, és ezért az Alkotmány 37. § (3) bekezdését sérti. Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Áesz. 212. § (3) bekezdése, valamint a 213. § (5) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisítette.

Miután az Alkotmánybíróság a 213. § (5) bekezdését megsemmisítette az Alkotmány 44/B. § (3) bekezdésébe, valamint az Ötv. 7. § (1) bekezdésébe és ezért az Alkotmány 37. § (3) bekezdésébe ütközése miatt, ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálta az Áesz. 213. § (5) bekezdés egyes rendelkezéseinek az Ötv. 9. § (1) bekezdésével, valamint az Áeü. 42. § (2) bekezdés c) pontjával való ellentétét.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy az Áesz. 213. § (2), (6) és (7) bekezdése nem a jegyzőnek

állapított meg hatáskört, hanem az állomás, az állatorvos és a kerületi főállatorvos egyes jogköreit, feladatát szabályozta. Így – értékelhető alkotmányjogi összefüggés hiányában – ezek alkotmányellenessége nem állapítható meg az Ötv. 7. § (1) bekezdésével, és ennek alapján nem ellentétes az Alkotmány 37. § (3) bekezdésével. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

3. Az indítványozó kifogásolta, hogy az Áesz. 213. § (1)–(2) bekezdése a kötelező védőoltást hatósági állatorvosi feladatként szabályozza. Ez ellentétes az ÁKt. 3. § (2) bekezdés d) pontjával, ami a védőoltást, mint magán-állatorvosi tevékenységet szabályozza. Emellett sérti az Áeü. 36. § e) pontját, amely a hatósági állatorvos kötelező védőoltásra vonatkozó jogköreit szabályozza, miszerint a hatósági állatorvos többek között a védőoltás végrehajtásával kapcsolatos feladatok ellenőrzését és irányítását látja el, és kivételesen részt vesz a végrehajtásában.

Az Áesz. 213. § (1) bekezdése az ebek veszettség elleni védőoltását mint állami állat-egyeszségügyi feladatot határozza meg, amely feladat irányítása és ellenőrzése az állomás feladata, míg a védőoltás beadását az oltási jogkörrel rendelkező magán-állatorvos végzi. A 213. § (2) bekezdése az oltási jogkör megadására vonatkozó egyes szabályokat tartalmazza. Eszerint az ÁKt.-ben meghatározott feltételeknek megfelelő, az oltási jogkört kérelmező magán-állatorvosnak az állomás e jogkört megadja. Mindezekből következik, hogy az Áesz. 213. § (1)–(2) bekezdésének alkotmányellenessége nem állapítható meg azon az alapon, hogy akár az Áeü. 36. § e) pontjával, akár az ÁKt. 3. § (2) bekezdés d) pontjával ellentétesen hatósági állatorvosi feladatként szabályozta volna a veszettség elleni védőoltások beadását. Erre tekintettel nem állapítható meg az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdésének sérelme azon az alapon, hogy a korábbi szabályozás nem hatósági feladatként minősítette a kötelező védőoltást, a hatályos pedig hatósági feladatként.

Miután az indítványozó által felvetett probléma és az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdése között értékelhető alkotmányossági összefüggés nincsen, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1083/B/1997.

**Az Alkotmánybíróság
39/2004. (X. 15.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendeleti rendelkezés törvényellenességének és alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatának a Sopron Belváros és kapcsolódó történeti városrészek szabályozási tervéről és helyi építési szabályzatáról szóló 27/2001. (VII. 5.) Ör. rendelet 2. § (5) bekezdése törvényellenes és alkotmányellenes, ezért azokat megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Sopron Megyei Jogú Város Közgyűlése (a továbbiakban: Közgyűlés) a 2002. január 31-i ülésén a 3/2002. (II. 1.) Ör. rendelettel (a továbbiakban: Örm.) módosította és kiegészítette a Sopron Belváros és kapcsolódó történeti városrészek szabályozási tervéről és helyi építési szabályzatáról szóló 27/2001. (VII. 5.) Ör. rendeletet (a továbbiakban: Ör.).

A Győr-Moson-Sopron Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 98. § (2) bekezdésében biztosított törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva észlelte, hogy az Ör. 2. §-át (5) bekezdéssel kiegészítő Örm. 1. § (2) bekezdése nem felel meg a magasabb szintű jogszabályok rendelkezéseinek, ezért az Ötv. 99. § (1) bekezdése alapján felhívta a Közgyűlést a törvénysértés megszüntetésére.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) 2. § 21. pontja alapján telek az egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett földterület, s az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) minden esetben a telek beépíthető területéről szól. Az indítványozó megítélése szerint az Ét.-vel azért ellentétes a helyi szabályozás, mert a rendeletmódosítással bevezetett „összetett telek” fogalom nem az egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett területet, hanem a külön helyrajzi számmal rendel-

kező telkeket magában foglaló területet jelenti. A Korm.r. által szabályozott építésügyi hatósági eljárások gyakorlatában jogszerűen azért nem alkalmazható a rendeleti előírás, mivel az az Ét.-ben meghatározott telek fogalomhoz kötődik.

A Közgyűlés 2002. május 30-án megtárgyalta a közigazgatási hivatal vezetőjének törvényességi észrevételét és azt nem fogadta el. Ezt követően 2002. szeptember 12-én a közigazgatási hivatal vezetője ismételt felhívta a Közgyűlést a törvénysértés megszüntetésére. Az új összetételű Közgyűlés nem változtatta meg a korábbi testület döntését, az újabb törvényességi észrevételt sem fogadta el, ezért a közigazgatási hivatal vezetője az Ötv. 99. § (2) bekezdése a) pontjában foglalt jogkörében eljárva az Alkotmánybírósághoz fordult és indítványozta az Örm. 1. § (2) bekezdésének megsemmisítését.

A fentiekén kívül az indítványozó arra is felhívta a figyelmet, hogy a beépíthetőség rendeleti szabályozása érdeksérelmet is okozhat, ugyanis ha az egyik telken az „összetett telek” beépíthetőségét kihasználják, a másikon lévő épület már nem bővíthető, holott a tulajdonjog esetlegesen elválílik.

Mivel az Örm. indítvánnyal támadott rendelkezése 2002. február 1-jével beépült az Ör.-be, ezért az Alkotmánybíróság eljárása során a hatályos Ör. 2. § (5) bekezdését vizsgálta.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi előírásokra alapozta.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. Az Ötv. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. Az Ét. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„2. § 21. Telek: egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett földterület.”

4. A hatályos Ör. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„2. § (5) Az egy házszám alatt szereplő, külön helyrajzi számmal rendelkező telkek, melyek a használat szerint egy telekként működnek összetett teleknek minősülnek. E telkek esetében a beépíthetőségre vonatkozó előírások az összetett telek egészére értelmezve alkalmazandók.”

5. Az Örm. indítvánnyal támadott rendelkezése:

„1. § (2) Az Ör. 2. §-a az alábbi (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)–(17) bekezdés számozása (6)–(18) bekezdésre változik:

»2. § (5) Az egy házszám alatt szereplő, külön helyrajzi számmal rendelkező telkek, melyek a használat szerint egy telekként működnek összetett teleknek minősülnek. E telkek esetében a beépíthetőségre vonatkozó előírások az összetett telek egészére értelmezve alkalmazandók.«”

III.

Az indítvány megalapozott.

A helyi önkormányzat rendeletalkotási hatáskörét egyrészt az Alkotmány, másrészt az Ötv. állapítja meg. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására alkot rendeletet.

A fentiekén túl az Ét. keretjelleggel meghatározza a helyi önkormányzatok építésügyi feladatait, melyeket e törvény 6. § (3) bekezdése szerint a helyi építési szabályzat, valamint a településrendezési tervek elkészíttetésével és azok elfogadtatásával, továbbá sajátos jogintézmények alkalmazásával látnak el.

Az Ét. 13. § (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik: „Az építés helyi rendjének biztosítása érdekében a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket helyi építési szabályzatban kell megállapítania.” A településrendezési terv a településszerkezeti tervből, a szabályozási kerettervből és a szabályozási tervből tevődik össze. A hivatkozott törvényi rendelkezések tehát a helyi önkormányzatok számára a helyi viszonyok Ét. által meghatározott keretek között történő szabályozásra nyújtanak lehetőséget.

Az Ör. indítvánnyal támadott 2. § (5) bekezdése az ún. közös udvaros beépítések problémáját az összetett telek fogalmának bevezetésével kívánta megoldani: „Az egy házszám alatt szereplő, külön helyrajzi számmal rendelkező telkek, melyek a használat szerint egy telekként működnek, összetett teleknek minősülnek. E telkek esetében a beépíthetőségre vonatkozó előírások az összetett telek egészére értelmezve alkalmazandók.” A telek és az összetett telek fogalma azonban nem esik egybe, a két fogalmat két különböző szintű jogforrás definiálja. Az összetett telek fogalmát bevezető Ör. külön nem határozza meg a telek fogalmát. Jól lehet az Ör. által alkotott „összetett telek”

fogalom olyan, mintha egy telekre vonatkozna, hiszen az egy házszám alatt szereplő és használat szerint is egy telekként működő telket jelenti, mégis külön helyrajzi számmal rendelkező telkekről van szó. Az Ét. az összetett telek fogalmát nem definiálja, de a telek fogalmára egyértelmű meghatározással szolgál: telek az egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett földterület.

Az Ör. „összetett telek” fogalma az Ét. 2. § 21. pontjának rendelkezésével azért ellentétes, mert az Ör. 2. § (5) bekezdésében a rendeletmódosítással bevezetett fogalom nem az egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett területet, hanem a külön helyrajzi számmal rendelkező telket magában foglaló területet jelenti. Az Ét. nem tartalmaz felhatalmazást a törvényi telekfogalom újradefiniálására, az attól eltérő meghatározására. Az Ör. 2. § (5) bekezdése tehát magasabb szintű jogszabályba – az Ét. 2. § 21. pontjában foglalt rendelkezésébe – ütközik.

A Közgylűlés az Ör. 2. § (5) bekezdése megalkotásával túllépte az Ötv. 16. § (1) bekezdésében szabályozott rendeletalkotási hatáskörét, és ezzel sértette az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését is.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 2. § (5) bekezdése törvényellenes és alkotmányellenes, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint megsemmisítette.

A határozatnak a Magyar Közlönyben való közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 470/H/2003.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 134/2004. (X. 15.) KE határozata

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

lemondásukra tekintettel

dr. Molnár Erikát és

dr. Zinhober Zsuzsannát

2004. október 31-i hatállyal,

dr. Varga Miklós András
2005. június 30-i hatállyal

bírói tisztségéből felmentem;

dr. Blázsi Melinda Editet,
dr. Bodóné dr. Molnár Editet,
dr. Borda Anita Máriát,
dr. Boros Csaba Tibort,
dr. Csányi Terézia Katalint,
Droftiné dr. Szabó Juliannát,
dr. Dudás Dórát,
Dudásné dr. Szomszéd Évát,
dr. Folbert Csabát,
dr. Gajdos Istvánt,
dr. Hatvani Emese Erzsébetet,
dr. Horacsek Kingát,
dr. Kertész Szilvia Emesét,
dr. Marozsán Edinát,
dr. Nagy Csillát,
dr. Nyéki Ákost,
dr. Péter Zoltán Jánost,
dr. Szabó Magdolna Michaelát,
Szecskó Tiborné dr. Weigert Klárát,
dr. Szurdi Bélát,
dr. Tóthné dr. Dankó Esztert és
dr. Török Róbertet

2004. november 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak,

dr. Dejtári Anettet,
dr. Kökény Istvánt és
dr. Rázsó Ferenc Pétert

a 2004. november 1. napjától 2007. október 31. napjáig terjedő időtartamra bírónak

kinevezem.

Budapest, 2004. év október hó 13. napján

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-1/3825-0/2004.

A Kormány határozatai

A Kormány 1101/2004. (X. 15.) Korm. határozata

államtitkári juttatások biztosításáról

A Kormány

a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 52. §-ának (2) bekezdése alapján

Tunyoginé Akóts Klára, a miniszterelnök kül- és biztonságpolitikai főtanácsadója részére

2004. október 4-i hatállyal – e megbízatása időtartamára –

az államtitkári illetményt, valamint az államtitkári juttatások teljes körét biztosítja.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 66/2004. (X. 15.) ME határozata

helyettes államtitkári juttatások biztosításáról

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 52. §-ának (2) bekezdése alapján

dr. Csáky Bernadett Barbara, a Miniszterelnöki Titkárság vezetője,

Dénes Andrásné, a Miniszterelnöki Hivatal Társadalmi és Parlamenti Kapcsolatok Titkársága vezetője, valamint

Zalai Istvánné, a miniszterelnök személyes tanácsadója részére

2004. október 4-i hatállyal – e megbízatásuk időtartamára –

a helyettes államtitkári illetményt, valamint a helyettes államtitkári juttatások teljes körét biztosítom.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Miniszterelnök
67/2004. (X. 15.) ME
határozata**

kormányzati főtisztviselő áthelyezéséről

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 31/C. §-ának (6) bekezdésében foglalt jogkörömben

dr. Csáky Bernadett Barbara kormányzati főtisztviselőt a Miniszterelnöki Hivatal Miniszterelnöki Titkárság állományába, főosztályvezetői teendők ellátására

2004. október 4-i hatállyal – határozatlan időre –

áthelyezem.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Miniszterelnök
68/2004. (X. 15.) ME
határozata**

**kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének
megállapításáról**

A köztisztviselők jogállásáról szóló – többször módosított – 1992. évi XXIII. törvény 2. § a) pontja alapján megállapítom, hogy

dr. Katona Tamás kormányzati főtisztviselői kinevezése

2004. október 3-i hatállyal

megszűnt.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Miniszterelnök
69/2004. (X. 15.) ME
határozata**

**kormányzati főtisztviselői kinevezés megszűnésének
megállapításáról**

A köztisztviselők jogállásáról szóló – többször módosított – 1992. évi XXIII. törvény 31/D. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapítom, hogy

Kovács Gábor kormányzati főtisztviselői kinevezése – közszolgálati jogviszonyáról történő lemondása miatt –

2004. szeptember 12-i hatállyal

megszűnt.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**IRÁNYMUTATÁSOK,
IV. rész JOGEGYSÉGI
HATÁROZATOK**

**A Magyar Köztársaság
Legfelsőbb Bírósága
jogegységi határozatai**

**A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
jogegységi határozata**

2/2004. KJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Közigazgatási Jogegységi Tanácsa a 2004. szeptember 30. napján megtartott nem nyilvános ülésen az egységes ítélezési gyakorlat biztosítása érdekében a Közigazgatási Kollégium Vezetőjének indítványa folytán meghozta a következő

jogegységi határozatot:

1. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 1. és 8. §-ában előírt feladataik körében a helyi önkormányzatokat megilleti az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 3. §-ának (4) bekezdésében meghatározott ügyféli – valamint a Pp. 327. §-ának (1) bekezdésében szabályozott perindítási – jogosultság.

2. A helyi önkormányzat perindítása esetén is az igényérvényesítési jogosultság (kereshetőségi jog) fennállásának megállapítása a jogvita érdemére tartozó kérdés; a kereshetőségi jog hiányában a kereset ítélettel való elutasításának van helye.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának vezetője a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 31. § (1) bekezdésének *a*) pontja, valamint 32. §-ának (1) bekezdése alapján jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát kezdeményezte a következő kérdésekben:

1. Megilleti-e az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Áe.*) 3. § (4) bekezdésében meghatározott ügyféli jogosultság, és a Pp. 327. §-ának (1) bekezdésében szabályozott perindítási jogosultság, a különböző közigazgatási eljárásokban fellépő helyi önkormányzatokat, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: *Ötv.*) 1. és 8. §-ában előírt feladataikra figyelemmel?

2. Dönthet-e a bíróság a helyi önkormányzat perindítása esetén a Pp. 130. § (1) bekezdésének *g*) pontja alapján a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról, illetőleg a per megszüntetéséről, a törvényes érdekelttség hiánya miatt?

Az indítványozó a jogegységi határozat meghozatalának szükségességét azzal indokolta, hogy bizonytalan a bírói gyakorlat az *Áe.* 3. § (4) bekezdés második fordulatában írtak alkalmazása során annak megítélésében, hogy a feladatkörében eljáró önkormányzatot mennyiben illeti meg az ügyféli jogosultság, figyelemmel arra is, hogy az ügy feladatkörének ellátását mennyiben sérti, vagy veszélyezteti.

A Pest Megyei Bíróság 10.K.27.761/1999/12–1. számú ítéletének felülvizsgálata iránt előterjesztett kérelmet elbírálva a Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.40.147/2000/5. számú ítéletében azt az álláspontot fogadta el, hogy a telekmegosztási ügyben fellebbezést benyújtó helyi önkormányzat ügyféli minősége fennáll, mert a település idegenforgalma olyan, az *Ötv.* 1. § (1) bekezdése szerinti helyi érdekű közügy, melynek érvényesítése – adott hatósági eljárásban – a helyi önkormányzat számára a részvételt biztosítja.

Kfv.V.39.149/2001/4. számú ítéletében a Legfelsőbb Bíróság a Veszprém Megyei Bíróság 6.P.22.058/1999/12. számú ítéletét és az alperes telekmegosztási ügyben hozott másodfokú határozatát hatályon kívül helyezve kifejtette, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 33. § (1) bekezdés *c*) pontja szerint a helyi közutak tekintetében a közút kezelője a helyi önkormányzat, melynek feladata a biztonságos közlekedés biztosítása, a forgalmi rend kialakítása, a helyi közút kijavítása, tisztántartása. Ezen – a közúti közlekedéshez kapcsolódó – feladatok ellátása pedig olyan, az *Ötv.* 1. § (1) bekezdése szerinti közügy, melynek sérelmére hivatkozás a helyi önkormányzat ügyféli minőségét megalapozza.

A Pp. 327. § (1) bekezdése kimondja, hogy a közigazgatási per indítására az jogosult, akinek jogát vagy törvényes érdekét az eljárás alapjául szolgáló ügy érinti.

A helyi önkormányzat kereshetőségi jogának hiányát állapította meg 8.K.26.138/2003/4. számú ítéletében a Pest Megyei Bíróság, arra figyelemmel, hogy az önkormányzati tulajdonban nem álló ingatlanra – a földhivatali eljárásban – bányatelek jogi jelleget bejegyző alperesi határozat a helyi önkormányzat felperes jogait, kötelezettségeit vagy érdekeit nem érinti, a termőföld más célú hasznosítását nem eredményezi, így a földhivatali eljárás a felperes jogát vagy törvényes érdekét, feladatkörét nem érinti.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a felperesi helyi önkormányzat kereshetőségi jogának hiánya miatt a keresetet elutasító 12.P.20.488/2003/6. számú jogerős ítéletében ugyancsak úgy foglalt állást, hogy a bányatelek megállapítása tárgyában hozott bányakapitánysági határozat felülvizsgálatával kapcsolatos perben a helyi önkormányzat kereshetőségi joga nem áll fenn, mivel a felperesnek az *Ötv.* 1. § (3) bekezdésében foglalt feladatkörét a kereset alapjául szolgáló ügy nem érinti.

Ezzel az állásponttal ellentétesen a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.751/2003/3. számú végzésével a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 12.P.20.269/2003/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A végzés indokolásában a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperesi önkormányzat az *Áe.* 3. § (4) bekezdése alkalmazásában ügyfél a bányatelket megállapító bányahatósági eljárásban, mert az eljárás során meghozott határozat érinti a településrendezési terveket és az azokkal szabályozott földterületet. Az *Ötv.* 8. §-ának (1) bekezdése értelmében az önkormányzat feladatát képezi a helyi közszolgáltatások körében a településfejlesztés, településrendezés, és az épített és természeti környezet védelme – az általa létrehozott területrendezési szabályok érvényre juttatása. Ha mindezek védelme érdekében lép fel a bányatelek megállapításával kapcsolatos hatósági eljárásban, őt az *Áe.* 72. §-ának (1) bekezdése, illetve a Pp. 327. §-ának (1) bekezdése értelmében perindítási jogosultság illeti meg, mivel feladatkörét az ügy érinti.

Annak ellenére, hogy a kérdéssel kapcsolatosan a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma a KK 32. számú állásfoglalásának III. pontjában iránymutatást tett közzé, nem egységes a bírói gyakorlat annak a kérdésnek a megítélésében, hogy a felperesként pert indító helyi önkormányzat törvényes érdekeltségének hiánya miatt helye van-e a Pp. 130. § (1) bekezdésének *g*) pontjára hivatkozással a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetőleg e kérdésről csak a felek kérelme alapján, és az ügy érdemi vizsgálata során hozott ítéletben lehet dönteni.

II.

A jogegységi tanács nem nyilvános ülésén a legfőbb ügyész képviselője kifejtette, hogy álláspontja szerint a te-

lepülési önkormányzatok kötelező és önként vállalt feladatai olyan feladatok, amelyek ellátásáért az önkormányzat felelősséggel tartozik, azok tehát az önkormányzat jogát, jogos érdekét közvetlenül érintik, melyre figyelemmel a különböző közigazgatási eljárásokban fellépő helyi önkormányzatokat az Áe. 3. §-ának (4) bekezdésében meghatározott ügyféli jogosultság és a Pp. 327. §-ának (1) bekezdésében szabályozott perindítási jogosultság megilleti.

Az indítványban felvetett másik jogkérdésben kialakított véleményt illetően úgy foglalt állást, hogy a helyi önkormányzatok keresetjogi jogát csak a perben lehet tisztázni, ezért a kérelem tárgyában a bíróságnak ítélettel kell határoznia.

III.

Az Áe. 3. § (4) bekezdésében írtak szerint ügyfél az a magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. Az ügyfél jogai megilletik azt a szervet, amelynek feladatkörét az ügy érinti.

Az indítvány elbírálásánál elsődlegesen az Áe. 3. § (4) bekezdésében foglaltakból kell kiindulni, mely szerint az ügyfélképességnek két eleme van:

a) képesség jogok szerzésére vagy kötelességek vállalására (ezért ügyfél magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet lehet),

b) az ügyfél érintettsége az adott ügyben (az ügy tehát a fél jogát vagy jogos érdekét érinti).

E feltételeket illetően a bírói gyakorlat egységes, beleértve annak elfogadását is, hogy a magánszemély és a jogi személy mellett a jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet jogok szerzésére vagy kötelességek vállalására jogosult.

Nem egységes azonban a bírói gyakorlat az Áe. 3. § (4) bekezdésének második fordulatában írtak értelmezése tekintetében, nevezetesen, hogy „az ügyfél jogai megilletik azt a szervet, amelynek feladatkörét az ügy érinti.”

E körben az már kialakult álláspont, hogy a közigazgatási szerv – e rendelkezésre alapítottan – ügyfélként nem léphet fel, pert nem indíthat, ha az ügyben hatóságként (szakhatóságként) eljár.

Az Áe. 3. § (4) bekezdésének első és második fordulatát azonban nem lehet egymástól elszakítottan értelmezni. Az ügyfélképesség mindkét fordulata feltételezi az ügy által történő érintettséget.

Az ügyféli érintettségnek – a fél jogát vagy törvényes érdekét illetően – mindig a közigazgatási határozattal összefüggésben kell fennállnia.

A bírói gyakorlat hangsúlyozza, hogy csak az lehet ügyfél, „akire a határozat rendelkezésének közvetlen hatása van” (Legfelsőbb Bíróság Kf.II.2818/1997.).

A feladatkörében eljáró szervet is akkor illetik meg az ügyfél jogai, ha az ügy feladatkörének jogszerű ellátását

közvetlenül érinti. Irányadó ez az önkormányzatok esetében is.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 1. § (1) bekezdése szerint a község, a város, a főváros és kerületei, valamint a megye önkormányzata a feladat- és hatáskörébe tartozó helyi érdekű közügyekben önállóan jár el.

Az Ötv. 1. § (4) bekezdésének rendelkezése kimondja, hogy a helyi önkormányzat – a választott helyi képviselő-testület által, vagy a helyi népszavazás döntésével – önként vállalhatja minden olyan helyi közügy önálló megoldását, amelyet jogszabály nem utal más szerv hatáskörébe. Az önként vállalt helyi közügyekben az önkormányzat mindent megtehet, ami jogszabályt nem sért. Az önként vállalt helyi közügyek megoldása nem veszélyeztetheti a törvény által kötelezően előírt önkormányzati feladat- és hatáskörök ellátását.

Az Ötv. 1. § (5) bekezdése szerint törvény a helyi önkormányzatnak kötelező feladat- és hatáskört is megállapíthat. A kötelezően ellátandó önkormányzati feladat- és hatáskör meghatározásával egyidejűleg az Országgyűlés biztosítja az ellátásukhoz szükséges anyagi feltételeket, dönt a költségvetési hozzájárulás mértékéről és módjáról.

A helyi (települési) önkormányzatoknak számos önként vállalt, illetőleg kötelezően előírt feladata van. Így a települési önkormányzat feladata a településfejlesztés, településrendezés, az épített és a természeti környezet védelme, a lakásgazdálkodás, köztisztaság biztosítása stb. [Ötv. 8. § (1) bekezdés].

Az önkormányzatnak az ügyben való érintettségét tágan értelmezve minden – e feladatokkal összefüggő – hatósági ügyben (valamennyi építési engedélyezési ügyben, köztisztasági ügyben stb.) az önkormányzat ügyfélképességét el kellene ismerni. Ez azonban ellentétes lenne a közigazgatási bírászkodásnak az alanyi jogvédelem elvére épülő rendszerével, az ügyekben való fellépés tekintetében szubjektív megfontolásnak adna teret, és végső soron a jobbiztonságot veszélyeztetné.

Az önkormányzat – e törvényi rendelkezésen alapuló – ügyfélképességét tehát csak akkor indokolt elismerni, ha a közigazgatási ügy az önkormányzat feladatkörét, annak jogszerű gyakorlását közvetlenül érinti.

A közvetlen érintettség fennálltát megállapítva mutatott rá a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.751/2003/3. számú határozatában, hogy az Ötv. 8. §-ának (1) bekezdése értelmében a települési önkormányzat feladatkörébe tartozó településrendezés, településfejlesztés érvényre juttatása az önkormányzat ügyféli minőségét megalapozza abban a bányatemet megállapító bányahatósági eljárásban, amelyben a határozat érinti a településrendezési terveket, illetőleg az azokkal szabályozott földterületek rendeltetését.

A Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.40.147/2000/5. számú döntésében (Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2002/2. év 812. szám) is megállapíthatónak találta a helyi önkormányzat ügyféli minőségét, amikor a területén létesített kemping működtetésének biztosítása

céljából lépett fel a telekalakítási eljárásban, rámutatva, hogy a kemping működésének fenntartása a település idegenforgalmára, életére gyakorolt gazdasági hatása folytán a településfejlesztéshez kapcsolódó olyan helyi érdekű közügy, melynek érvényesítése az adott hatósági eljárásban a helyi önkormányzat számára az ügyfélkénti részvételt megalapozza.

Nem ismerhető el az önkormányzat ügyféli minősége, ha a közigazgatási ügy a törvényben meghatározott önkormányzati feladatkört közvetlenül nem érinti, jogszerű gyakorlását nem sérti vagy veszélyezteti, arra csak közvetetten gyakorol hatást. Ezt észlelve, helyesen utasította el ítéletével a bíróság, annak a helyi önkormányzatnak a bányatelek jogi jellegét az ingatlan-nyilvántartásba bejegyző határozat felülvizsgálata iránti keresetét, amely a bejegyzés alapjául szolgáló bányahatósági határozat felülvizsgálata iránt folyamatban volt korábbi eljárásban – a helyi közérdek védelmében – nem lépett fel (Pest Megyei Bíróság 8.K.26.136/2003/4. számú ítélet).

IV.

A Pp. 327. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a közigazgatási per indítására az jogosult, akinek jogát vagy törvényes érdekét az eljárás alapjául szolgáló ügy érinti.

A KK 32. számú állásfoglalásban e vonatkozásban kifejtetteket mindenben fenntartva tekinthető át az önkormányzatokat megillető perindítási jogosultság problémaköre. Ennek vizsgálatánál nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának hazánkban érvényesülő rendszere: az alanyi jogvédelem. A jogvédelem terjedelmét a fél anyagi jogán esett sérelem határolja körül; a keresetindítás feltétele, hogy a közigazgatási határozat a fél anyagi jogát sértse vagy veszélyeztesse.

A közigazgatási perben a perindítási jogosultság feltétele a fél jogképessége, továbbá, hogy az eljárás alapjául szolgáló ügy a fél jogát vagy törvényes érdekét érintse.

A fél érintettsége a kereshetőségi jogban (perbeli legitimitáció, legitimatio ad causam) valósul meg.

A kereshetőségi jog közvetlen érintettséget, meghatározott érdekeltségi kapcsolatot feltételez (pl. építési ügyben a szomszéd kereshetőségi joga annak a jogszabálysértésnek a vitatására terjed ki, amely jogát vagy törvényes érdekét közvetlenül érinti).

A kereshetőségi jog (perbeli legitimitáció) alapvetően anyagi jogi kérdés, a félnek a vitában való anyagi jogi érdekelttségére vonatkozik, és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi. Csak ha a jogszabály kifejezetten megnevezi, hogy ki jogosult a per indítására [pl. Ötv. 99. § (2) bekezdés b) pontja szerint a közigazgatási hivatal vezetője], kell az arra nem jogosult által benyújtott keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjának alkalmazásával idé-

zés kibocsátása nélkül elutasítani, illetőleg a Pp. 157. § a) pontja alapján a pert megszüntetni.

Ebből következően tévesen határozott a Legfelsőbb Bíróság, Kfv.II.39.230/2001/7. számú végzésében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséről és a per megszüntetéséről az önkormányzat által fenntartott otthonban elhelyezett kiskorú után fizetendő térítési díj megállapításával kapcsolatos gyámhatósági határozat bírósági felülvizsgálata során, azzal, hogy a felperes törvényes érdekeltségének hiánya már a keresetlevél alapján elbírálható volt. A felperesi igényt ugyanis érdemben, ítélettel kellett volna eldöntenie, ahogy azt – helyesen – a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.V.39.227/2001. szám alatt közzétett (Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2003/1. év 916. szám) – azonos tényállású – ügyben tette.

Budapest, 2004. szeptember 30.

Bauer Jánosné dr. s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Kaszainé

Dr. Buzinkay Zoltán s. k., *dr. Mezey Katalin s. k.,*
előadó bírő bírő

Dr. Kozma György s. k., *Dr. Kárpáti Zoltán s. k.,*
bíró bírő

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Központi Kárrendezési Iroda k ö z l e m é n y e

a 2004. november 15–20-ig terjedő időszak – II/2. földalpra vonatkozó – termőföld árveréseiről

A megyei (fővárosi) kárrendezési irodák 2004. november 15–20-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (3) bekezdése alapján (II/2. földalpra) az alábbiak szerint tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. Az ingatlanok adatai és térképe az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó

szervezetnél, valamint az árverés helyszínén megtekinthetők.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre. Amennyiben az igénybejelentés alapján egyezség jön létre, úgy az 1000 Ft/AK értékben kerül átszámításra, az egyezség tényét az árverésen be kell jelenteni; ha egyezség nem jön létre, egy AK érték az 1991. évi XXV. törvény 22. §-ának (1) bekezdése alapján 3000 Ft/AK kikiáltási áron indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít, vagy visszadásra kerül.

5. Az árverésen az 1994. évi XXXII. törvény 1. §-ával kiegészített 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának – a II/2. földalpra vonatkozó – (3) bekezdése alapján, az öt megillető kárpótlási jegyekkel és/vagy banki letéti igazolással minden kárpótlásra jogosult részt vehet.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat – a meghatalmazó nevére kiállítva – az adatfelvételnél be kell mutatni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Az árverésen való részvétel jogosultságát igazolni kell; a jogosultságot igazolni nem tudó személyt az árverésen való részvételtől ki kell zárni.

Figyelmeztetés

Árverezni a 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 28., 29. és 30. §-ai alapján személyesen, meghatalmazott útján, vagy – több kárpótlásra jogosult esetén – együttesen lehet. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 33. §-ának (5) bekezdése alapján az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árverezőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti meg.

A vételi jogot csak az a jogosult gyakorolhatja, aki kötelezettséget vállal a termőföld mezőgazdasági hasznosítására (fertőzésmentes és gyommentes állapotban tartására), és arra, hogy a termőföldet a mezőgazdasági termelésből öt éven belül nem vonja ki. Amennyiben vállalt kötelezettségét a tulajdonszerzéstől számított öt éven belül megszegi, a termőföld kártalanítás nélkül állami tulajdonba kerül, és árverés útján lesz értékesítve.

A kárpótlásra jogosult tanyatulajdonost, a tanyája körüli termőföldre az árverés során elővásárlási jog illeti meg.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételnek termőföldre fordított értéknövelő beruházási kiadásokkal csökkentett részét teljes egészében az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló összjövedelméhez hozzászámítani. Bevételnek az illetékkiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet; ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen részt vevő árverező, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Kárrendezési Irodához.

A kárpótlásra jogosult az általa megvásárolt termőföld AK értékben ki nem fejezett értéknövekedésének állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett összegű megtérítésére köteles a földet az árverésen eladó részére.

A termőföld hasznosítását és védelmét szolgáló és/vagy a termőföld értékét növelő meliorációs, öntözési és útéptési beruházások esetében a beruházási költségeknek az állami támogatással és az amortizálódott hányaddal csökkentett értékét kell a földet kiadó részére megtéríteni. A gazdálkodó szervezet által elvégzett számítás helyességét a kárrendezési iroda ellenőrzi.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő termőföld új tulajdonosa a földet átadó gazdálkodó szervezet részére köteles megtéríteni az új gazdasági évet előkészítő, szükséges fő gazdasági munkáknak (szántás, talajerő-visszapótlás), zöldleltári értékeknek (pl. 3 évnél nem idősebb takarmányvetés) a gazdálkodó szervezet táblatorzskönyve alapján számított ellenértékét. A térítés mértékében és módjában az új tulajdonos és a gazdálkodó szervezet állapodik meg.

A vételi jog gyakorlásával tulajdonba kerülő földeket az annak fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal adja birtokba.

A gazdálkodó szervezet hozzájárulásával a földhivatal birtokba adja a termőföldet akkor is, ha a birtokbaadás egyéb feltételei fennállnak, de a jogosult az elismert tartozását nem fizette meg, vagy részletfizetésben állapodott meg.

Felhívjuk a tisztelt árverezni szándékozók figyelmét, hogy a *Tájékoztató az árverés fontosabb szabályairól*, valamint, hogy e *Figyelmeztetés* az összes termőföld árverési hirdetéssel kapcsolatban figyelembe veendő.

Központi Kárrendezési Iroda

Fejér megye

A Központi Kárrendezési Iroda LAJOSKOMÁROM községben, a Győzelem Mezőgazdasági Szövetkezet, Lajoskomárom használatában (kezelésében) lévő termőföldterületekből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre az

árverést kitűzi.

1. Az árverés helye: Lajoskomárom, Községháza
2. Az árverést a Fővárosi Kárrendezési Iroda közreműködésével tartjuk meg.
3. A regisztráció időpontja: 2004. november 16–17., 11–16 óra.
4. Az árverés időpontja: 2004. november 18., 10 óra.
5. Az árverésre kerülő földrészletek:

Település: Lajoskomárom

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona érték	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0243/1	5 ha 4196 m ²	szántó	144,01	–	–

Dr. Györe Attila s. k.,
kirendeltségvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(3301 Eger, Barkóczy út 7. Pf. 145)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Heves Megyei Földművelésügyi Hivatala – a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján –

nyilvános sorsolást

tart a Heréd–Nagykökényesi Mezőgazdasági Szövetkezet használatában lévő, a részarány-földkiadási eljárás után visszamaradt földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Nagykökényes, Rákóczi út 4., Szövetkezet Irodahelyisége

A sorsolás időpontja: 2004. november 23., 10 óra.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Heréd–Nagykökényesi Mezőgazdasági Szövetkezet gazdálkodási területén az 1992. évi II. törvény 25. §-ának (1) bekezdése alapján nevesített földtulajdonnal rendelkező személyek.

A sorsolásra kerülő földrészletek:

Település: Hatvan

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0580/2	gyep (rét), szántó	3,1194	99,49	4,11	
0582	szántó	0,6765	17,44	17,44	
0625/1	szántó	11,0788	307,99	307,99	
0625/3	szántó	1,5981	44,33	44,33	
0649/2	szántó	0,7500	20,85	20,85	
0649/3	gyep (rét)	0,9468	8,24	8,24	

Település: Heréd

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
09/12	szántó	3,5506	92,48	3,47	
093/1	szántó	17,2310	539,33	6,77	
0101/21	szántó	1,6739	43,69	43,69	

Település: Nagykökényes

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
294	szántó	4,5647	99,05	99,05	Belterület

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

Több részarány-tulajdonos egyezségeen alapuló írásbeli igényét, valamint a kisorsolt földrészekre vonatkozó cseremegállapodásokat a Földművelésügyi Hivatal figyelembe veszi. Az egyezségeen alapuló közös igényt a sorsolás kezdetéig a helyszínen, a cserét pedig a sorsolást követő 15 napon belül lehet az Földművelésügyi Hivatalhoz benyújtani.

A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A megjelenésben akadályozott érdekelt személy szabályszerű meghatalmazással ellátott meghatalmazottal képviselheti magát.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti, vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz (3300 Eger, Barkóczy út 7.) kifogást nyújthat be.

Szabó József s. k.,
hivatalvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Jász-Nagykun-Szolnok Megyei
Földművelésügyi Hivatalának
(5000 Szolnok, Kossuth Lajos u. 2.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatala – a földrendező és földkiadó bizottságról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján –

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

hirdet meg a jászberényi Zagyvamenti Termelő és Szolgáltató Szövetkezet használatában nyilvántartott, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Jászberény, Zagyvamenti Termelő és Szolgáltató Szövetkezet – Zagyvaparti géptelep ebédlője

A sorsolás időpontja: 2004. november 17., 9 óra.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a jászberényi Zagyvamenti Termelő és Szolgáltató Szövetkezet gazdálkodási területén részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Jászberény

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozások
020/16 „a”	szántó,	0,3468	4,82	4,82	–
020/16 „b”	gyep (legelő)	0,5859	4,10	4,10	–
051/15	szántó	16,6073	396,60	180,29	Bányászolgalmi jog: MOL Rt. javára
0119/11	gyep (legelő)	40,4861	432,22	110,84	–

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

Több részarány-tulajdonos egyezségen alapuló írásbeli igényét, valamint a kisorsolt földrészletre vonatkozó cseremegállapodásokat a Földművelésügyi Hivatal figyelembe veszi.

A közös igényt a sorsolás kezdetéig a helyszínen, a cserét pedig a sorsolást követő 15 napig lehet a Földművelésügyi Hivatalhoz benyújtani. A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti, vagy sérti, törvénysértésre való hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz (5000 Szolnok, Kossuth Lajos u. 2.) kifogást nyújthat be.

Gombár Mihály s. k.,

hivatalvezető

**Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi
Minisztérium**

t á j é k o z t a t ó j a

az Idősbarát Önkormányzat Díj 2004. évi nyerteséről

Az Idősbarát Önkormányzat Díj Bizottság javaslatára 2004. évben az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter, valamint a belügyminiszter az alábbi önkormányzatoknak ítélte oda az Idősbarát Önkormányzat Díjat:

Móricgát Község Önkormányzata

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata

Heves Megye Önkormányzata

*Egészségügyi, Szociális
és Családügyi Minisztérium*

**A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó
és Választási Hivatal közleménye**

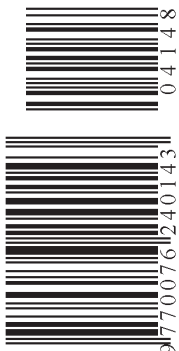
A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámaát teszi közzé:

956163A
551142C
795015C
636756E
825316B
590845A
051925C
705890A
560523B
471022D
258236D
180850C
841855C
121760E
095502C
972629C

913519A	370271D	362372A	187729D	017810D
511741A	489563C	973716D	799450C	327547A
565705E	801301C	179924D	020344C	265351B
046878D	900479D	915767B	895294C	222649C
556082C	082984B	321587D	336952B	146188B
161328C	092406A	132506D	058634E	472987A
849362B	581820E	230181B	570099D	982820D
971019D	724055B	083786B	806089C	436143D
067786B	446138D	078840C	660160C	965042B
238047C	101160A	964307D	247045D	397412B
413086C	788888A	946315D	077132B	039169C
747376B	419705E	366313C	368485C	441467C
242202A	814291C	742737A	289115D	558437E
826932A	630874C	022524D	180790E	123934C
470298D	901947D	339415B	340203E	870975C
337610C	637772E	523314A	654190A	470435D
232985A	913439D	181214A	580383B	720102D
015397E	547869B	552850B	487025C	759335B
094694A	890283A	206071A	880656A	481197C
638177B	005689B	097223D	051909B	948483A
805162A	366470D	210752A	581626D	034927C
598375D	064569C	263556A	453949E	360305C
618606C	153068B	284438C	135945D	405505B
133359B	513151C	664251C	286841E	029885A
535772A	410657B	169294D	593068A	149499D
403371D	969959A	643284B	098128A	407842B
774594A	370455A	173927E	146994C	258221B
823829D	503821B	552036B	761088A	396759D
591912C	306927D	936008A	554581A	572229D
498654C	974746D	870049A	792491A	197259C
449137A	701376C	575270D	824971B	

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.2723 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.